

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΙΝΑ & ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α • 106 80 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210 3644715 - FAX: 210 3629750
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 38 (219) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0.20

ΤΑ ΛΑΜΠΡΟΗΜΕΡΑ

Το φετεινό Πάσχα ήταν από τα καλύτερα που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια. Πάνω απ' όλα βοήθησε πολύ ο καιρός, ο οποί-

γο να τα βλέπεις προσαρμοσμένα στα πάτρια που σημαίνει ότι δεν πρόκειται να μας λείψει η συνέχεια, γιατί είναι ζωντανή

Συγμιότυπο από την πώληση ντόπιων αγαθών από το Σύλλογο Γυναικών των Καστελλίων τα Λαμπροήμερα.

ος ήταν πραγματικά λαμπριάτικος, ακόμα από την Μ. Παρασκευή μέχρι και την Τρίτη του Πάσχα. Το κορύφωμα όμως της καλοκαιρίας ήταν ανήμερα της Λαμπρής. Το χωριό μας γέμισε από τους διασπαρμένους σ' όλες τις γωνιές της χώρας Καστελλιώτες με τα παιδιά τους, με τα εγγόνια τους, με τους γαμπρούς και τις νύφες τους.

Υπήρξε όμως μεγάλος αριθμός φιλοξενουμένων, φίλων του χωριού μας. Τα αλληπάλληλα και πολλαπλά πένθη ήσαν βέβαια ένας ανασταλτικός λόγος για μεγαλύτερη επέκταση της Πασχαλιάς, παρ' όλα αυτά όμως η παράδοση και τα έθιμα τηρήθηκαν απόλυτα. Συγκινητική ήταν και είναι η συμμετοχή σ' αυτά των νέων παιδιών, που ο μόνος δεσμός τους με το χωριό είναι η άμεση ή έμμεση καταγωγή τους. Είναι όμως παρή-

εγγύηση η παρουσία τους.

Βοηθώντας και του καιρού η προσέλευση στο χωριό μας άρχισε από νωρίς, ακόμα κι απ' το Σάββατο του Λαζάρου. Δεν ήταν μόνο για την τακτοποίηση της παραμονής που όσο νάναι στα κλειστά από καιρό σπίτια δημιουργεί προβλήματα συγυρισμού, μικροεπισκευών λειτουργίας του νερού, του ηλεκτρικού, του τηλεφώνου κι ένα σωρό άλλα πράγματα.

Έξω από αυτά ήταν βέβαια και η έγκαιρη προμήθεια του πασχαλινού οβελία με όλα τα συνεπακόλουθα. Και είναι αυτά τόσα πολλά που θέλουν ιδιαίτερη μέριμνα. Αμπέλια δεν υπάρχουν για την προμήθεια κλημάτων, ούτε ζωντανά για την μεταφορά ξύλων.

Πρώτη και βασική μέριμνα η προμήθειά τους για να ξεπερα-

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις 22 Απριλίου 2007, στον 2ο όροφο του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών στην Αθήνα, συνήλθε η ανά διετία πραγματοποιημένη σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού του Συλλόγου μας (6/14/92 απόφαση Π.Π.Α.) Τακτική Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.) με θέματα Ημερησίας Διατάξεως (Η.Δ.) τα ακόλουθα:

1) Έκθεση πεπραγμένων απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.). 2) Οικονομικός Απολογισμός 2005 - 2006, 3) Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής (Ε.Ε), 4) Έγκριση Πεπραγμένων 2005 - 2006, 5) Ανακοινώσεις, προτάσεις, συζήτηση, 6) Αρχαιρεσίες, εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. 2007 - 2008.

Δυστυχώς η συμμετοχή ήταν περιορισμένη, το θέμα πάντως ήταν πολύ βεβηλωμένο σε σχέση με την προηγούμενη Γ.Σ. αφού και οι παρισταμένοι ήταν πολύ περισσότεροι και αρκετοί νέοι παρουσιάστηκαν, μερικοί με δυναμισμό και ρηζικέλευτες προτάσεις.

Αφού διαπιστώθηκε η απαρτία, η Γ.Σ. εξέλεξε ομόφωνα ως Πρόεδρό της τον καθηγητή

κ. Νικόλαο Μιχ. Μοσχογιό και Γραμματέα τον κ. Παναγιώτη Ευθ. Παπανικολάου και κατόπιν εισήλθε στα θέματα της Η.Δ.

Αρχικά αναγνώσθηκε η Έκθεση Πεπραγμένων του Δ.Σ., στην οποία παρουσιάστηκαν οι ενέργειες αυτού για τη διετία 2005-2006 α) στον Οικονομικό Τομέα, β) στον Κοινωνικό - Πνευματικό Τομέα, γ) στη δημιουργία Μητρώου Καστελλιωτών, δ) στη συνεργασία με Συλλόγους - Τοπικές Αρχές, ε) στην παρακολούθηση θεμάτων του Δημοτικού Διαμερίσματος (Δ.Δ.) Καστελλίων, στ) στην έκδοση και επιμέλεια της εφημερίδας Κ.Ν. Κατόπιν παρουσιάστηκε ο Απολογισμός Εσόδων - Εξόδων περιόδου 2005 - 2006 μετά του συνημμένου Ισολογισμού, ο οποίος συμφωνεί στα πάντα με την Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής, η οποία αναγνώσθηκε στη συνέχεια και βρίσκει το Σύλλογο απολύτως εντάξει λογιστικά για την περίοδο 2005 - 2006. Κατόπιν η Γ.Σ. ενέκρινε ομόφωνα τα πεπραγμένα του απερχόμενου Δ.Σ. και απάληθε αυτό α-

πό κάθε ευθύνη.

Σαφέστατα το πιο ενδιαφέρον κομμάτι τέτοιων εκδηλώσεων αποτελεί η συζήτηση, η οποία ακολουθεί τα τυπικά (Απολογισμός κτ.λ.) και προηγείται των Αρχαιρεσιών. Τον λόγο πήραν διαδοχικά οι: Αθανάσιος Παπανικολάου (με την λίαν ενδιαφέρουσα πρόταση της πραγματοποιήσεως μνημοσύνου για τους Ιερείς του χωριού μας, τους Προέδρους του Συλλόγου μας και για τους Καστελλιώτες ιατρούς μας), Νικόλαος Τσάκαλος, Αλέξανδρος Παπανικολάου (πρόταση για ειδική εκδήλωση - πρόσκληση σε όλους τους Καστελλιώτες νέους που έχει βραβεύσει ο Σύλλογος την τελευταία εικοσαετία), Ευθύμιος Π. Παπανικολάου, Ευθύμιος Ν. Παπανικολάου, Δημήτριος Χαλατσός, Ευάγγελος Κωτσίκης, Έλενα Παπανικολάου, Μαρία Καρακλιούμη (τόνισε οδυνηρές αλήθειες, κάνοντας συγχρόνως μια καταπληκτική ανάλυση αναφορικά με την κοινωνική συμπεριφορά των Καστελλιωτών), Ιωάννης Παπανικολάου (Συνέχεια στη σελίδα 3)

Παιδιά είμασταν και μας άρεσαν οι καραμέλες. Τις βλέπαμε στα μαγαζιά μέσα στις γυάλες να φαντάζουν πράσινες, κόκκινες, κίτρινες τυλιγμένες στα χαρτάκια τους και στα διαφανή περιτυλίγματα ή γυμνές κι αν μας κερνούσαν καμιά φορά από κείνες τις γεμιστές του "αστακού", τις απολαμβάναμε περισσότερο κι απ' τον μπακλαβά με το γαρύφαλλο στη μέση της κορφής, περισσότερο κι απ' τη μουσταλευριά με την πιπέτα τυλιγμένη μεσ' την καραμελωτή πετσέτα στην ποδιά του παραθυριού, περισσότερο ακόμα κι απ' το κρυμμένο γλυκό το βύσσινο. Γιατί, δε λέω, παιδιά είμασταν και το "χέρι" στο γλυκό του σπιτιού μας τόβγαζε ξυνό απ' τη μύτη το καταχέριασμα απ' τ' άγιο χέρι της μάνας μας.

- Ποιος σας είπε να φάτε όλη τη μουσταλευριά ;

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΚΑΡΑΜΕΛΙΑ

Και γκαπ-γκουπ με τη βέργα στα μαλακά.

Μ' αυτά και μ' αυτά, αφού είδαμε τις καραμέλες στις γυάλες, κατηφορήσαμε για τα σπία μας απ' τα μαγαζιά το βράδυ - βράδυ. Πεντέξη είμασταν κι ο θείος μας ο Κώστας είχε ένα ψωριασμένο δέντρο στην αυλή του, χτυπημένο απ' τα χρόνια, τους βοριάδες, τα χαλάζια, τις βροχές και τους χιονιάδες κι απ' τα φύλλα του είχε δέσει καραμέλες με λεπτή κλωστή, καθώς φαίνεται, καιρετώντας μας απ' την αυλόπορτα.

- Γεια σας παιδιά, για πού το βάλατε; - Κάτω για τα σπία μας.

- Σταθείτε μια στιγμή να σας κεράσω καμιά καραμέλα απ' την καραμελιά μου, μέρα απούναί.

Κάποια γιορτή ήταν, δε θυμάμαι καλά, βράδυ ήταν και δε βλέπαμε, έκοψε μερικές καραμέλες απ' το δέντρο που τις είχε δέσει και μας τις μοίρασε. Μείναμε μ' ανοικτό το στόμα.

- Από ποιο δέντρο είναι; ρώτησε ο αδελφός μου.

- Απ' την καραμελιά μου! είπε ο θείος μας ο Κώστας. Την έχω εδώ κι όποτε θέλω κόβω από καμιά και τρώω.

- Και πόσο χρονών είναι; ρώτησε ένας άλλος.

- Πέρσι, πρόπερσι τη φύτεψα κι έκανε καρπό.

Το πιστέψαμε. Κινήσαμε για τα σπία μας, φτάσαμε εμείς και ριχτήκαμε στον πατέρα μας.

- Έχεις όλα τ' άχρηστα δέντρα και τι τα κάνεις, γιατί δε μας φύτεψες μια καραμελιά, που πάμε και τις αγοράζουμε;

- Δεν υπάρχει δέντρο που να κάνει καραμέλες, χτύπησε ο πατέρας μας.

- Αφού τον είδαμε που τις έκοψε απ' το δέντρο. Τον είδαμε με τα ίδια μας τα μάτια.

Πέσαμε το βράδυ στο κρεβάτι κι ονειρευόμασταν, πως φυτεύαμε καραμελιές. Σαν μεγάλωσα, Θεός σκαρέσει τον θείο μας τον Κώστα, λέω, κι ας είναι ελαφρύ το κόμα που τον σκεπάει. Ομορφότερο αστέιο και ψέμμα μαζί δε μούτυχε ως τα σήμερα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ελένη Μαλεβίτση (κόρη της Μαρίας Μακρή) και ο σύζυγός της Παύλος Τζώρας απέκτησαν διδυμα αγοράκια στις 9 Μαρτίου 2007.

- Η Μαρία και ο σύζυγός της Ιωάννης Αθ. Γραμματικός απέκτησαν την δεύτερη κόρη τους στις 28 Μαΐου 2007.

- Η Ευαγγελία Ηλία Κορομπή και ο Σταύρος Λάτζος απέκτησαν κόρη.

Στους ευτυχείς γονείς των νεογέννητων τα Κ.Ν. εύχεται να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η Δέλα (κόρη του Παν. Ν. Μακρή) και ο σύζυγός της Κωνσταντίνος Καρυμπάς βάπτισαν τον γιού τους στις 9-6-07 στον Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Καστελλίων. Το όνομα Παναγιώτης, του ευτυχούς παππού.

- Η Αστερία και ο Αθανάσιος Τσολάνης βάπτισαν τον γιού τους στις 14-4-07 και τον ονόμασαν Ιωάννη.

- Η Ασημίνα Μαργώνη (κόρη της Χαραλαμπίας Σεγδίτσα) και ο Τριαντάφυλλος Σκαρίμπας βάπτισαν την κόρη τους στην Αμφισσα και την ονόμασαν Κωνσταντίνα.

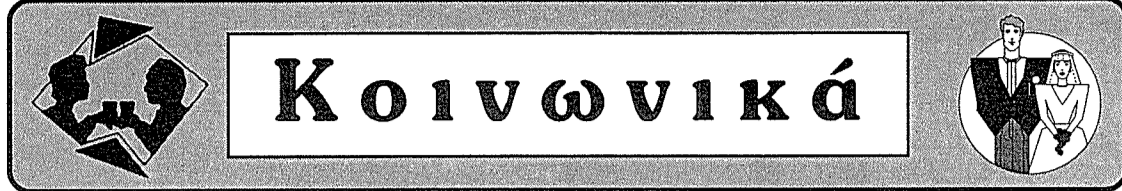
- Η Παναγιώτα Ιωάν. Αγγελή και ο Απόστολος Τσιρώνης βάπτισαν στις 10-6-07 στον Ι.Ν. Παναγία Βλαχερνών τον γιού τους και τον ονόμασαν Ιωάννη.

- Η Βιβή και ο Αθανάσιος Αρσένος βάπτισαν την κόρη τους στα Καστέλλια στις 16-6-07 και την ονόμασαν Νίκη.

ΓΑΜΟΙ

- Η Σοφία Μηνά Γάτη και ο Γιάννης Πασχάλης ετέλεσαν τους γάμους τους στη Νίκαια στις 2-6-07.

- Η Εύα Μαντούβαλου κόρη της Μυροϊνής Ρωτούς και ο MATTHIEW LAVIGNE ετέλεσαν τους γάμους των στην Σα-

Κοινωνικά

λαμίνα στις 19-5-07.

- Ο Πάνος Μαντούβαλος γιός της Μυροϊνής Ρωτούς και η Μαρία Γαρμμή ετέλεσαν τους γάμους των στον Άγιο Νικόλαο Πειραιώς στις 14-4-07.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Απεβίωσε στη Λάρισα 6-που και κηδεύτηκε την 1η Μαρτίου 2007 ο Ευάγγελος Ηλία Μοσχολιός, 75 χρονών.

- Απεβίωσε στη Λαμία η Δελούδα Κολοκυθά - Στεργιοπούλου.

- Απεβίωσε στην Αθήνα στις 14 Μαρτίου 2007 ο Αθανάσιος Ευαγ. Παπαεθυμίου.

- Απεβίωσε στην Αθήνα 6-που και κηδεύτηκε στις 20 Απριλίου 2007 η Ευαγγελία Αποστολοπούλου συζ. Ευθυμίου Καψή.

- Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Ελπίδα Λευκαδίτη συζ. Ηλία Τσακνιά την Κυριακή 15 Απριλίου 2007.

- Απεβίωσε ο Ιωάννης Αλεξ. Μακρής στις 12 Μαΐου 2007 ετών 97.

- Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 5-6-07 η Γεωργία Ζαχ. Κωτσίκη ετών 79.

- Απεβίωσε στις 17-3-07 η Κωνσταντία Ι. Κεφαλά ετών 80 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια.

- Απεβίωσε στις 11-3-07 ο Παύλος Γιαννούλης ετών 83.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

- Τα παιδιά του Αθανασίου Αποστολόπουλου, εις μνήμη της αδελφής των Ευαγγελίας,

συζ. Ευθυμίου Καψή, προσέφεραν το ποσόν των 600 ευρώ στο Σύλλογο για τις ανάγκες του.

Επίσης οι κόρες της Σοφία Αναστασιάδη και Δήμητρα Ντυνιακού προσέφεραν το ποσό των 300 ευρώ για τις ανάγκες του Συλλόγου.

- Η Μαρία συζ. Παν. Τσακνιά προσέφερε 50 ευρώ εις μνήμη του συζύγου της, για τις ανάγκες του Συλλόγου μας.

- Ο Αθανάσιος Γ. Παπαϊωάννου προσέφερε 20 ευρώ, εις μνήμη των παπούδων και προσπάτων στο Σύλλογό μας για τις ανάγκες του.

- Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του χωριού μας εις μνήμη Ιωάννου Μοσχολιού προσέφερε ένα γεύμα στο Ορφανοτροφείο Αρρένων Λαμίας,

Αυτοί που μας έφυγαν

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛ. ΜΑΚΡΗΣ
12 Μαΐου 2007 ετών 97

Σεμνός και προοδευτικός, αθρόμβος από χαρακτήρα ο Γιάννης Αλεξ. Μακρής, υπήρξε ένας από τους στύλους των εραστών του χωριού μας. Ξεκίνησε με μόνο εφόδιο το θάρρος του και την ακατάβλητη όρεξή του και τον μοναδικό στόχο του να προκόψει και πέτυχε.

Εισήλθε νέος μέσα στο χώρο το διοικητικό του ΟΤΕ, όπου και έφτασε τα υψηλά αξιώματα, εκλεγόμενος πάντοτε μέχρι την αποχώρησή του. Έλαβε μέρος μεταξύ των πρώτων στο Αλβανικό Έπος του 1940, διακρίθηκε και τραυματίσθηκε στο μέτωπο. Ποτέ του δεν έπαυσε την πνευματική, την κοινωνική και την συνδικαλιστική του δράση, δίδοντας πάντα το θετικό του παρόν.

Χαρακτηριστική υπήρξε και η προπέρουνη συμμετοχή του σε ηλικία 95 ετών στον προκηρυχθέντα Μαραθώνιο από τον Δήμο, η οποία και χαιρέτιστηκε και τιμήθηκε με τη χορήγηση από το Δήμο τιμητικής αναμνηστικής πλακέτας. Δεν μπορεί ο χαμός του ν' αναπληρωθεί με τίποτα. Ο Γιάννης θα ζει πάντοτε μεταξύ μας ακμαίος και παρών ως μνήμη και ως παράδειγμα.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται ολόθερμα τους οικείους του.

☆☆☆

ΕΛΠΙΔΑ ΗΛΙΑ ΤΣΑΚΝΙΑ -
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ

Έφυγε την Κυριακή 15/4/2007 και κηδεύτηκε την επομένη στο χωριό μας μία ακόμη από τις νοικο-

κοκυρές και τις μανάδες, που σκόρπιζε τη χαρά και το γέλιο σ' όλους και ως άνθρωπος και ως μάνα και ως σύζυγος και ως νοικο-

κυρά, η Ελπίδα. Είχε τόση ζωή μέσα της και τόση αγάπη γι' αυτήν, που ασταμάτητα δώριζε τον εαυτό της απλόχερα, εγκάρδια και γελοούμενα, πάντα με τον καλό λόγο, πάντα με την καρδιακή προσέγγιση σ' έναν - εκατό μα και σ' όλους.

Μοναδική και σημαδιακή γυναίκα για τον τόπο μας, λατρεύτηκε κυριολεκτικά απ' όλους, όσο κανείς άλλος και αντιμετώπισε τα βάσανα που την βρήκαν καρτερικά και ψύχραιμα, χωρίς ποτέ να χάσει τίποτα απ' τον εαυτό της, χωρίς αυτά να εγγύισαν ή να αναστρέψουν τον ήπιο και χαρούμενο χαρακτήρα της. Δινόταν παντού και πάντοτε ευπροσήγορη και προσιτή γεμάτη από χαρισματικές παροχές, γεμάτη από καρδιά και καλωσύνη.

Όρα σου καλή Ελπίδα, ας είναι ελαφρύ το χόμα που σε σκεπάζει.

ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΠΟΥ ΕΖΗΣΕ

Όπως έκανε και στην ζωή το ίδιο κάνει και σήμερα η Ελπίδα να συγκεντρώνει κόσμο δίπλα της, μοιράζοντας απλόχερα την αγάπη της. Γιατί, αν μέσα στην καρδιά της είχε τα πολυαγαπημένα της πρόσωπα, παράλληλα όμως ήταν και πολλοί άνθρωποι που ένιωθαν ωσάν να βρίσκονταν κάτω από τις ανοιχτές φτερούγες της, παίρνοντας πάντα θετικά μηνύματα αγάπης. Όλοι γνωρίζουμε πως η λέξη Θεός σημαίνει αγάπη και η Ελπίδα είχε αυτό το χάρισμα γι' αυτό άλλωστε ξεχώριζε σαν άνθρωπος.

Αν σε κάθε γειτονιά υπήρχαν περισσότερα πρότυπα ανθρώπων, όπως η Ελπίδα, θα ήταν πιο εύκολο να σπάσουμε τον γυάλινο κόσμο, φτιάχνοντας μια άλλη πιο όμορφη κοινωνία. Στις γειτονίες που πέρασε την ζωή της η Ελπίδα άφησε την σφραγίδα της. Οι πρώτες ήταν και στα δύο Καστέλλια και η τρίτη στο Περιστερι της Αθήνας, αφού εκεί μαζί με τον αγαπημένο της σύζυγο τον Ηλία έφτιαξαν τα σπίτια τους, το δικό τους και των παιδιών τους. Σ' αυτή τη γειτονιά άνοιξε μεγάλος ορίζοντας για εκείνη και σαν γνήσιος άνθρωπος της εκκλησίας, αγάπησε και αγαπήθηκε από πολύ κόσμο. Με είχε γνωρίσει σε αρκετούς ανθρώπους της γειτονιάς της, και όταν συνέβη το μοιραίο, διαπίστωσα στα πρόσωπα

τους πόσο τους έλειψε αυτός ο χαρούμενος και καλοσυνάτος άνθρωπος. Η συμμετοχή όλων μας που βρισκόμαστε σήμερα εδώ απ' όλες τις γειτονίες που πέρασε η αιώνια Ελπίδα, πιστεύω πως θα δώσουμε την αφορμή στην οικογένεια της ώστε ο μεγάλος πόνο που έχουν μέσα τους να μεταφράζεται και σε υπερηφάνεια, αφού είναι σίγουρο πως θα μας χαμογελάει πάντα με αγάπη απ' τον φυσικό της χώρο που βρίσκεται τώρα στην τέταρτη και παντοτινή πλέον γειτονιά, τη γειτονιά των αγγέλων.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ

☆☆☆

ΛΕΛΟΥΔΑ ΚΟΛΟΚΥΘΑ -
ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

Την τελευταία της ανάσα άφησε στις 5 του Φλεβάρη ο τελευταίος γόνος της Φαμελιάς του Γιάννη

Κολοκυθά το στερνοπαίδι του η Λελούδα (Χιόνω) μια πραγματική κι' ανεπανόληπη ΚΥΡΙΑ.

Αισθάνομαι την ανάγκη να πω δύο λόγια για την εκλιπούσα. Στο διάβα της άφησε μόνο καλοσύνη και αγάπη, είχε καταβολές και όχι ανισότητες και διακρίσεις.

Παντρεύτηκε στη Λαμία έναν καταξιωμένο σύζυγο, τον Παύλο Στεργιοπούλο, γαιοκτήμονα, προικισμένο με αρετές και κοινωνικότητα. Μαζί του ευτύχισε να κάνει δύο κορίτσια που τα καμάρωσε νύφες με δύο παληκάρια επιστήμονες. Ευτύχισε να γευτεί στην ποδιά της εγγονιά κι' αργότερα δισέγγονα, που τα λάτρευε και κείνα την γέμιζαν χαρά και χαμόγελο. Πριν κάνει δική της φάμελιά φρόντιζε όλα τα νεογέννητα ανήψια της από τις αδερφές της και των αδερφών της. Εκείνη μας έπλενε μας σφουγγίζε να μας ντύνει και να γίνεται γητευτής των μικρο-

Καστελλιώτικα

Αϊ - Κωσταντίνος

Φέρτε με πάλι στη χαρά παιδί κι εγώ σαν τάλλα, -συνομήλικόι μου φίλοι, φίλοι φίλοι - καρδιοφίλοι, ποιοι θα πάν; Ποιος θα μας στείλει; για φέρτε με μια στάλα, σα ένα καιρό σα μια φορά μαζί - δε σας αφήνω-, που πάλι τέτοια χάρη, φέρτε με στο παζάρι στον Άγιο - Κωσταντίνο.

Μαζεύαμε όλη τη χρονιά, -παίρνοντας σβάρνα παγανιά κάλαντα, πεταροδάκι, φιλέματα, βαφτίσια, γάμους και ραβίσια, δοσίματα και δώρα-, λεπτά τρύπιες πεντάρες, κοσλούκια και δεκάρες. Σα ρχόταν κείνη η ώρα εσπάζαμε τον κουμπαρά που είχε μέσα τον παρά, με τα λεπτά στο χέρι -ποιάς άλλος να μας φέρει-, δρομή με το ποδάρι σφοντόνα στο παζάρι. Τ' ήταν πάλι τούτο βιος, γουρλώναμε τα μάτια, τι πλούτια, τι παλάτια, ένας παράδεισος σωστός.

Σβούρες, βόλοι και μύλοι, καραμούζες, πιπερίγια, -να σου φεύγουν τα μελίγια- κι ένα σωρό παιγνίδια, τσατσάρες, καθρεφτάκια, πιστόλια και τραινάκια ολούθε απ' τα ίδια, τότια μικρά μεγάλα και του πουλιού το γάλα. Οι άνθρωποι κοπάδια, εψώνιζαν αράδες κορίτσια και κυράδες προίκες, πανιά, αλατζάδες και για τον ήλιο σκιάδια.

Σωροί πραμμάτιες χίλιες λουκούμια και βανίλιες, μογατσές, μυγαδάτα, χαλβάδες και ροσόλια μέντες και ζαχαράτα να πέφτουνε τα σάλια.

Κι αφού ξεπενταριάζαμε, τις τσέπες μας αδειάζαμε σ' αγορασμένο βιο, σαν έπαινε το βράδυ πούπεφε το σκοτάδι, γυρίζαμε πλούσιοι στο χωριό.

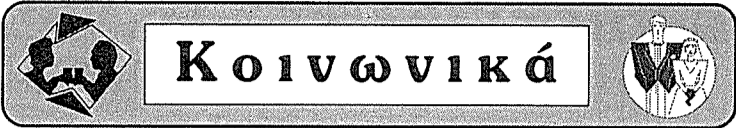
Α. Καστελλιώτης

τραυματισμών μας στις λούγκες και στα λιθοπάτια, που ποτέ δεν μας έλειψαν και για τούτο το λόγο την λέγαμε μάνα.

Το χωριό όχι δεν το ξέχασε, αλλά την μαγνήτιζε και γι' αυτό έκανε δικό της σπιτικό κοντά στο πατρικό της.

Εκεί περνούσε από άνοιξη ως το Φθινόπωρο. Αγαπούσε το μαχαλά της και τους γείτονες κι' όλοι της ανταπέδιδαν την αγάπη τους. Εκεί δεχόταν όλους, όσους είχαν έστω και μια καλημέρα μαζί τους.

Καθημερινά εκεί συναθροίζονταν οι παλιές της φίλες από τα παιδικά τους χρόνια. Την ημέρα της την περνούσε, φροντίζοντας τα λουλούδια της και τα δέντρα της που ήταν γεμάτο το περιβόλι της. Ασυμβίβαστο το σκαρί της με το χρόνο, δεν χάραξε το πρόσωπό της. Σαν έπεφε το σούρουπο κι' όπως ήτανε μόνη της ξάπλωνε και αναλογιζόταν εικόνες και γεγονότα της ημέρας και με ήσυχη πια συνείδησή της, έκλεινε τα βλέφαρα.

Κοινωνικά

Πριν λίγες ώρες μπορώ να πω για την φυγή της στο χωρίς επιστροφή ταξίδι της, μας γέμισε με ευχές και συμβουλές λες και καρτερούσε το μοιραίο που ήταν εκεί κοντά της.

Τώρα την βλέπω να περνά με σίγουρη δρασκελιά την πόρτα του παραδείσου, γιατί εκεί είναι η θέση της, την είχε από πολύ πριν επιλέξει.

Ο χαμός της μας γέμισε θλίψη και πόνο. Θα μας λείψεις ΜΑΝΑ και θα σε θυμούμαστε. Αλλά μπορεί κανείς να σε ξεχάσει; Θα ζεις στη σκέψη μας πάντα.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

☆☆☆

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΑΨΗ
5-5-1917 - 20-4-2007

Στις 20 Απριλίου του 2007 έφυγε από κοντά μας η αγαπημένη μας αδελφή Ευαγγελία Ευθ. Καψή, πρωτοκόρη του αιμνήστου δα-

σκάλου Αθανασίου Αποστολοπούλου. Η Ευαγγελία γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Καστέλλια, παντρεύτηκε τον επίσης δάσκαλο του χωριού μας Ευθύμιο Καψή και ο Θεός την αξίωσε να δημιουργήσει μια ευτυχισμένη οικογένεια. απέκτησε δύο κόρες: τη Σοφία σύζυγο του μηχανικού Αντώνη Αναστασιάδη και τη Δήμητρα σύζυγο του δικηγόρου, πολιτικού και επί εικοσαετιών δημάρχου Χαϊδαρίου Κυριάκου Ντινιακού. Ευτύχησε να χαρεί τέσσερα εγγόνια και τρία δι-σέγγονα.

Η Ευαγγελία μας ήταν ένας άκακος άνθρωπος, που δεν πίκρανε ποτέ κανένα. Ήταν ευγενική, καλοσυνάτη, καλοπροαίρετη, ευσεβής χριστιανή, καλή μητέρα, καλή αδελφή και φίλη, αγαπητή σ' όλους όσους τη γνώριζαν. Σαν κοπέλα βοήθησε πολύ τη μητέρα μας στην ανατροφή των μικρότερων αδελφών της -όλοι μας της οφείλουμε τόσα πολλά- κι αργότερα μόχθησε για το στέριωμα της δικής της οικογένειας.

Τι να πρωτοθυμηθούμε από σένα αγαπημένη μας αδελφή. Ολόκληρη η ζωή σου ήταν για μας τ' αδελφία σου φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση. Άνθρωπος χαμηλών τόνων, όπως έζησες έτσι και πέθανες, αθόρυβα, ειρηνικά και προπαντός ταπεινά. Αναλογιζόμενοι την καλοσύνη σου σταματούμε σε μια διαπίστωση: Δεν αντικαθίστανται εύκολα τέτοιοι άνθρωποι στην οικογένεια και στην κοινωνία. Η εκδημία σου μας αφήνει φτωχότερους και θα μας λείψεις πολύ.

Τ' αδελφία σου

Πλήρης ημερών απεβίωσε από κηδεύτηκε στην Αθήνα, στο Νεκροταφείο Ζωγράφου, η Ευαγγελία Αποστολοπούλου - Καψή. Η μεταστάσα πρώτη θυγατέρα του αιμνήστου δασκάλου μας μπάριμπα-

θανάση Αποστολοπούλου, συνέδεσε την ζωή της με τον αιμνήστο εξέχοντα δάσκαλο, τον Ευθύμιο Καψή και απέκτησε δύο κόρες. Έχαιρε της εκτίμησης όλων των Καστελλιωτών, όπως άλλωστε όλη η οικογένειά της, που υπήρξε από τους στύλους της Καστελλιώτικης κοινωνίας μας. Απέδωσε όσο καμιά άλλη μάνα με τις θυγατέρες της την αληθινή προσήλωση στα ιδανικά μας τα οικογενειακά και τα κοινωνικά. Ήρεμη και σεμνή, έφυγε από τον κόσμο τούτο με την ικανοποίηση ότι έπραξε το κοινωνικό και οικογενειακό της χρέος στην εντέλεια.

Η εφημερίδα μας συμμετέχουσα στο πένθος συλλυπείται από βάθους καρδιάς τις οικογένειες των θυγατέρων της Δήμητρας και Κυριάκου Ντινιακού Δημάρχου Χαϊδαρίου και Σοφίας και Αντωνίου Αναστασιάδη, τ' αδέρφια της και τους λοιπούς συγγενείς.

☆☆☆

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

Στις 14 Μαρτίου 2007 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Θανάσης Παπαευθυμίου, «ο Κοραής», όπως τον ξέραμε όλοι με το δεύτερο αυτό προσωνύμιο που τον είχαμε ξεχωρίσει. Πάντα πρόσχαρος, πάντα ανοιχτός, πάντα έτοιμος να προσφέρει όλη του την καρδιά σε μικρούς και μεγάλους, σε φίλους και συγγενείς. Ευτύχησε να συγκροτήσει με την έντονη προσωπικότητα που τον διέκρινε, μια εκλεκτή οικογένεια και να προκόψει τα παιδιά του αξιόλογα και διακεκριμένα μέσα στην κοινωνία μας. Ήταν ο αγαπημένος, ο φίλος που χαριζόταν, όσο κανένας άλλος, σεμνός και έντιμος ως τα κατάβαστά του. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

Τα «Κ.Ν.» απευθύνουν τα πιο θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

☆☆☆

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΗΛΙΑ ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

Την 1η Μαρτίου 2007, απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Λάρισα, όπου ήταν από μακρού μόνιμα εγκαταστημένος, ο Ευάγγελος Ηλία Μοσχολιός. Ύστερα από τις εγκύ-

κλιες σπουδές του, προσελήφθη και κατετάγη στο προσωπικό κινήσεως του τότε Σ.Ε.Κ. και μεταγενέστερα Ο.Σ.Ε. όπου και σταδιοδρόμησε με λαμπρή καριέρα. Ο μεταστάς υπήρξε υπόδειγμα σοβαρότητας και κοινωνικής όμως προσεγγίσεως και παντού στις συναναστροφές του αφήνει την πιο άριστη εντύπωση του εγκάρδιου ανθρώπου με την άπλετη αγάπη του. Ήταν ένας ξεχωριστός φίλος και ξεχωριστός Καστελλιώτης.

Τα «Κ.Ν.» εκφράζουν τα ειλικρινή συλλυπητήριά τους για τον πρόωρο χαμό του στους οικείους και συγγενείς του.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
(εξήρε την απροσμέτρητη προσφορά του αιμνήστου Ιωάννη Μοσχολιού σε όλους τους Καστελλιώτες), Ευαγγελία Κυριαζή κ.α.

Τέλος ο Πρόεδρος της Γ.Σ. Νικόλαος Μοσχολιός, κάνοντας μια σύνθεση των απόψεων που προηγήθηκαν, διαπίστωσε την καθοδική βούληση για την συνέχιση της εκδόσεως της εφημερίδας με κάθε τιμμή -καθώς και το μερίδιο ευθύνης του κάθε Καστελλιώτη για την ποιότητά της- και πρόετρεψε το Σύλλογο να επικεντρωθεί στην υλοποίηση κά-θε στόχου που θέτει για την βελτίωση του πνευματικού, ηθικού και κοινωνικού επιπέδου των Καστελλιωτών.

Στις αρχαιρεσίες που ακολούθησαν εξελέγησαν ομόφω-

α) για το Δ.Σ. οι: Γραμματικός Αθανάσιος, Θωμάς Παναγιώτης, Κυριαζή Ευαγγελία, Μακρής Νικόλαος, Παπανικολάου Βίκυ, Χαθατσάς Δημήτριος ως Τακτικά Μέλη και Παπανικολάου Ευθύμιος του Νικ., Παπανικολάου Νικόλαος ως Αναπληρωματικά.

β) για την Ε.Ε. οι: Διέννης Δημήτριος, Παπανικολάου Ευθύμιος του Παν., Τσάκαλος Νικόλαος ως Τακτικά Μέλη και Παπανικολάου Αλέξανδρος ως Αναπληρωματικό.

Το νεοεκλεγέν συμβούλιο συνήλθε και συγκροτήθηκε σε Σώμα στις 16 Μαΐου 2007. Κατόπιν προτάσεως της απερχομένης Προέδρου Ευαγγελίας Κυριαζή, η οποία υιοθετήθηκε ομόφωνα, η σύνθεση -συγκρότηση του Δ.Σ. για την περίοδο 2007-2008 έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Αθανάσιος Γραμματικός

Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Θωμάς

Γενικός Γραμματέας: Παναγιώτης Παπανικολάου

Ταμίας: Βίκυ Παπανικολάου

Ειδικός Γραμματέας: Νικόλαος Μακρής

Μέλη: Ευαγγελία Κυριαζή, Δημήτριος Χαθατσάς

Καταχωρούμε αυτοθεξεί τα προταθέντα από τον εκλεκτό συμπολίτη μας στρατηγό κ. Αθαν. Π. Παπανικολάου, διότι περιέχουν αξιόλογες θέσεις που πρέπει να περιέθουν σε γνώση όλων των αναγνωστών μας.

Επιθυμώ να σας κάνω κοινωνούς ωρισμένων απόψεων, σχετικών με την δραστηριότητα του Συλλόγου μας.

1. Κατ' αρχήν θέλω να συγχαρώ την απερχόμενη Πρόεδρο κ. Ευαγ. Κυριαζή για την γιορτή βραβεύσεως των επιτυχόντων Καστελλιωτών στα ΑΕΙ, η οποία δεν υστέρησε σε ουσία παρά την συγκυρία απώλειας εκλεκτών μελών του Συλλόγου μας κατά το 2006. Ας μου επιτραπεί εν προκειμένω να σημειώσω την απουσία του συνόλου σχεδόν των βραβευθέντων κατά το παρελθόν στην γιορτή και την πενιχρά συμμετοχή αυτών των παιδιών στις εκδηλώσεις του Συλλόγου εν συνεχεία.

2. Ως πηλόν επιτυχείς εκδηλώσεις του Συλλόγου μας θεωρώ τις κατωτέρω:

α. Την γενόμενη για να τιμήσουμε τους διδασκάλους μας στο χωριό με την καθοδική συμμετοχή μας κι' αυτό γιατί,

εκτός από τα πέντε γράμματα που μας έμαθαν, μας δίδαξαν αρχές και ήθος και τρόπους για σωστή προκοπή και έντιμη διαβίωση. Δεν θυμάμαι, αν στην γιορτή αναφέρθη η ανεκτίμητος προσφορά των καθηγητών του χωριού μας Αθ. Αποστολόπουλου, Παν. Τσακρή και Ποθ. Κυριαζή κατά την κατοχή, στα γυμνασιόπαιδα της εποχής εκείνης. Το αναφέρω σαν μνημόσυνο σεβασμού στην προσφορά των.

β. Τα γενόμενα, με πρωτοβουλία και φανατισμό από τον Πρόεδρο τότε Δημ. Χαθατσά, μνημόσυνα δύο εκλεκτών τέκνων του χωριού μας του Δημ. Σταθοπούλου και Δήμου Τσακρή, των οποίων αι προτομαί στήθηκαν και κοσμούν το προαύσιο της Ευαγγελίστριας. Έτσι οι διερχόμενοι θα συνειδητοποιούν ότι η γενιά μας σ' αυτό το χωριό έδωσε αίμα για την Λευτεριά και την Δημοκρατία στον τόπο μας. Σαν παράνομο θα πω, ότι παρά την καθοδική συμμετοχή του χωριού μας σ' αυτές τις εκδηλώσεις, σημειώθηκε η απουσία αξιολογίων μελών του Συλλόγου μας, χωρίς προφανείς λόγους.

Πικρία όμως με γέμισε το γεγονός αθλητιστών που έγιναν από μικρή ομάδα ατόμων, στο μνημόσυνο του Δήμου Τσακρή. Παραλείπω να σχολιάσω την απρεπή συμπεριφορά και τους χαρακτηρισμούς αυτής της ομάδος κατά των διοργανωτών της εορτής και τούτο, διότι αυτά μαρτυρούν την νοσηρή τους νοοτροπία και την αντιδημοκρατική των διάθεση.

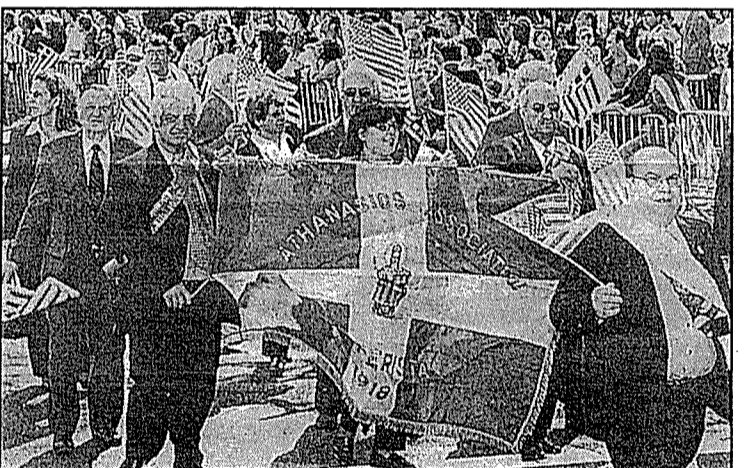
3. Για το μέλλον θα μου άρεσε αν ο Σύλλογος πραγματοποιούσε ένα μνημόσυνο για τους ιερείς του χωριού μας, ένα μνημόσυνο για τους πρόεδρους του Συλλόγου μας, μία γιορτή σεβασμού της μνάας και των γονιών μας και να μην ξεχάσω σε πρώτη προτεραιότητα μια γιορτή μνημόσυνο για τους γιατρούς μας. Είναι δυνατόν να είμεθα επιλήθμονες της προσφοράς των γιατρών μας Γεωργ. Παπαγεωργίου, Γεωργ. Καραπή και επικουρικός του Ποθ. Καραπή επί 20ετιών, του Ευθ. Σταθοπούλου, ιδιαίτερα κατά την διάρκεια της κατοχής, των γιατρών μας, στηριγμάτων εκ της κοντινής Λαμίας και εκδημασάντων Ζαχ. Τσακρή και Ηλία Ανδριτσόπουλου ή πως είναι δυνατόν να ξεχασθεί η προσφορά του Μεν. Τσακάλου στο Ιατρείο του Χαϊδάρη (πάντα 2-3 επισκέπτες Καστελλιώτες), όσον και στις επισκέψεις του στο χωριό με την τσάντα και τον καρδιογράφο στο χέρι. Ας κάνουμε ένα μνημόσυνο είναι καιρός έστω και αργά.

4. Τέλος θεωρώ ως την μεγαλύτερη επιτυχία του Συλλόγου μας, τα «Καστελλιώτικα Νέα». Αν υπάρξουν λόγοι παύσεως λειτουργίας του Συλλόγου μας η αδήρητος ανάγκη για τα «Καστελλιώτικα Νέα», φρονώ ότι θα επιβάλλει την διατήρησή του.

Ας συγχарούμε όσους μέχρι σήμερα κοπίασαν για την έκδοσή των.

Ευχαριστώ
ΑΘ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ο Συμπολίτης μας κ. Νικόλαος Πιπέλιας και η σύζυγός του Τούλα, είναι από τα πλέον δραστήρια μέλη της Ελληνικής Κοινότητας Περίστα «Άγιος Αθανάσιος» της Ν.Υ. και τιμούν τον τόπο μας και την Ελλάδα γενικότερα.

Στη φωτογραφία η κ. Τούλα Πιπέλια παρελαύνει με άλλους ομογενείς σηματοφόρους σε εθνική εκδήλωση στους δρόμους της Νέας Υόρκης.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Στις 7 Μαρτίου 2007 στα φιλόξενα Γραφεία του Συλλόγου των Πολυδροσοτών έλαβε χώρα η έκτακτη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας Συλλόγων Παρνασσίδας. Θέμα της ήταν η τροποποίηση του καταστατικού, ώστε η Ομοσπονδία να αποκατασταθεί σε ολόκληρο το Νομό Φωκίδας, αλλάζοντας την παλιά της επωνυμία για τη νέα ως "Ομοσπονδία Συλλόγων Φωκίδας".

Ήδη μετά την ψήφιση θα επακολουθήσουν τα τυπικά

δικαστικά, ώστε η Ομοσπονδία να περιλάβει στους κόλπους της όλους τους Συλλόγους του Νομού Φωκίδας.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ:

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ, ΒΟΗΘΑΤΕ ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Σήμερα, 6/5/2007, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 π.μ. στην αίθουσα του Δημ. Σχολείου του χωριού μας, έγινε η επαναληπτική Συνέλευση του Πολιτιστικού Συλλόγου, για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Εξελέγη προεδρείο από τη Συνέλευση για να αρχίσει η διαδικασία των εκλογών, το οποίο αποτελείτο από πρόεδρο τον κ. ΜΑΚΡΗ Παν., τον κ. ΣΕΡΤΗ Αθ. γραμματέα και τον κ. ΜΑΚΡΗ Νικόλαο του Ιωάννου μέλος. Πριν την έναρξη της συνέλευσης, κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του δωρητή του Συλλόγου ΠΙΑΝΝΗ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ. Στη συνέχεια το προεδρείο ζητά να κατατεθούν οι υποψηφιότητες σχετικά με την εκτύπωση των ψηφοδελτίων και εν συνεχεία να αρχίσει η διαδικασία των πεπραγμένων.

Το λόγο πήρε η απερχόμενη πρόεδρος κ. Αγαπητού Μαρία, η οποία αναφέρθηκε στον απολογισμό της δράσης του Συλλόγου για τη διετία που πέρασε.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής, κ. ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ Κων/νος, που έκανε τον οικονομικό απολογισμό του Συλλόγου. Ζητήθηκαν και ακούστηκαν διάφορες διευκρινήσεις και ενστάσεις γύρω από τα οικονομικά. Εδόθησαν περιορισμένες απαντήσεις από την απερχόμενη Δ/ση. Το προεδρείο ανοίγει κατάλογο ομιλητών, δίνοντας δύο λεπτά χρόνο, για θέσεις και τοποθετήσεις, ως επίσης και

προτάσεις για θέματα που αφορούν το Σύλλογο.

Το λόγο παίρνει η κ. Αγνή ΒΕΛΛΙΟΥ η οποία δηλώνει μεταξύ των άλλων, πως οι άνθρωποι που ασχολούνται με τα συμβούλια αυτά, να είναι

Γράφουν οι:
Αθαν. Σέρτης - Νικ. Κοντολάτης

μόνιμοι κάτοικοι του χωριού, και να υπάρχει μία ομαδικότητα και μία καλύτερη συνεργασία με τους υπόλοιπους Συλλόγους. Εν συνεχεία το λόγο πήρε η πρόεδρος του Συλλόγου γυναικών η κ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ Ελένη, η οποία αναφέρθηκε στις επιτυχίες του Συλλόγου τους και τόνισε ιδιαίτερα, ότι ήταν και θα είναι πάντα στη διάθεση του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ.

Ο κ. Π'ΙΩΑΝΝΟΥ Αθανάσιος, αναφέρθηκε στους σκοπούς των καταστατικών και ποια η αποστολή του κάθε φορέα.

Ο κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ Δημήτριος, συνεχάρη τη ζωντανή παρουσία των νέων, αλλά και τη διαφωνία του με την κ. ΒΕΛΛΙΟΥ, όσον αφορά για τη συμμετοχή των μη μόνιμων κατοίκων, αλλά προσέφερε πολλά περισσότερα από τους μόνιμους κατοίκους στη λειτουργία του Συλλόγου.

Ο κ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ Ευστάθιος συνεχάρη τους νέους για την παρουσία τους και τους ευχήθηκε καλό έργο.

Ο κ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ Αθαν. ζήτησε να γίνει μνεία στα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου και να υπάρχει ομοψυχία και ενότητα.

Ο κ. ΜΑΚΡΗΣ Παναγιώτης, έβαλε πρόταση για ψήφιση όσον αφορά την προσθήκη στην ονομασία του Συλλόγου (ΔΩΡΙΚΗ ΤΕΤΡΑΠΟΛΗ ή Ειρηνικός) που να αναδεικνύει την καταγωγή και την πολιτιστική μας κληρονομιά. Επίσης προτείνει σαν έμβλημα του Συλλόγου αρχαία δωρική πόρπη, η οποία έχει βρεθεί στην περιοχή μας και φυλάσσεται στο Μουσείο της Άμφισσας. Οι προτάσεις τέθηκαν στη Συνέλευση, ψηφίσθηκαν ομόφωνα, με τη δέσμευση ότι το νέο Δ.Σ. που θα εκλεγεί, θα τις υλοποιήσει άμεσα. Και τέλος το λόγο έλαβε η κ. ΧΑΛΑΤΣΑ Ευαθία, η οποία αναφέρθηκε στη ζωντανία της νεολαίας και στη γνώση των παλαιότερων που θα πρέπει να συνυπάρχουν. Πρότεινε την αύξηση των μελών του Δ.Σ. από πέντε σε επτά, αιτιολογώντας ότι τα πέντε άτομα είναι πολύ λίγα, προκειμένου να παράγουν έργο σημαντικό, αλλά και για να υπάρχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον και συμμετοχή στις εκδηλώσεις. Ζητά από το προεδρείο να τεθεί η πρότασή της προς ψήφιση με τη διευκρίνηση ότι, εάν περάσει θα θεωρείται ως εσωτερικός κανονισμός (άρα έγκυρος έως ότου γίνει η τροποποίηση του συγκεκριμένου άρθρου στο καταστατικό). Τέθηκε σε ψηφοφορία και κατά πλειοψηφία ψηφίσθηκε. Εν συνεχεία τελείωσε η Γεν. συνέλευση και η Εφορευτική Επιτροπή πρότεινε να αρχίσει η διαδικασία των εκλογών, με ώρα λήψεως 14.30. Ειρήφισαν 94 άτομα, ευρέθησαν 94 έγκυρα και έλαβαν κατά σειρά για το Δ.Σ.

ΑΓΑΠΗΤΟΥ Μαρία	30
ΓΑΛΑΝΗΣ Παν.	12
ΖΗΚΑΣ Νικ.	47
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ιωάν.	61
ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ Παν.	40
ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ Νικ.	55
ΜΑΚΡΗΣ Παν.40	
ΠΡΟΒΙΑΣ Ιωάν.	38
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ Δημ.	37
για την Εξελεγκτική ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ Νικ.	59
ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΝ.36	
ΣΕΡΤΗΣ Αθ.	32
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ Παν.	39

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Τρίτη 15/5/07 συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων που απαρτίζεται από τους κάτωθι:

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
 2. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
 3. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΖΗΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
 4. ΤΑΜΙΑΣ: ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 5. ΜΕΛΟΣ: ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- Για την Εξελεγκτική Επιτροπή:
1. ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
 2. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 3. ΣΕΡΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
- Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Καρακώστας Ιωαν.
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ζήκας Νικόλαος

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΡΑΧΗΣ

Όπως κάθε χρόνο, την τελευταία Κυριακή του Μαΐου εορτάστηκε και εφέτος η επέτειος της μάχης της Αρβανιτόραχης. Η όλη τελετή εστέφθη από επιτυχία, ευνοούντων και των καιρικών συνθηκών. Ο εορτασμός της επετείου άρχισε με επιμνημόσυνο δέηση υπέρ των πεσόντων και προσκλητήριο των

έγινε κατάθεση στεφάνων από κρατικούς φορείς, Νομαρχία, Δήμους και Αδελφότητα, Ομοσπονδία Συλλόγων και άλλων παραγόντων.

Η τελετή συνεχίστηκε με φαγοπότι και χορούς από το χορευτικό Σύλλογο της Ιτέας και των παρευρισκομένων. Εφέτος, ιδιαίτερη αίγλη έδωσε η θεατρική παράσταση

Συμμότυπο από την θεατρική αναπαράσταση της μάχης της Αρβανιτόραχης. Στην φωτογραφία, αριστερά μία παιδική ντυμένη σοδιάς πάει να καταταγεί και να πολεμήσει εναντίον των Αρβανιτών. Στη μέση καθιστός ο οπλαρχηγός Παναγιώτης.

οπλαρχηγών. Ακολούθησαν λόγοι περίτρανοι και διαποτισμένοι από εθνικό φρόνημα. Θα αναφέρω τους λόγους του Δημάρχου Καλλιέων κ. Καραγιάννη & του Προέδρου της Αδελφότητας, οι οποίοι έθεσαν επί τάπητος όλα τα θέματα με σαφήνεια και ακριβολογία, ώστε να ενστερνισθούν οι νεότεροι τα αγαθά της φιλοπατρίας, της παιδείας και κάθε τι που κατευθύνει τη σωστή πορεία των νέων προς το μέλλον.

Μετά το πέρας των λόγων

που εμπλούτισε και ζωντάνεψε την επέτειο, από την «Θεατρική Αναγέννηση».

Φεύγοντας από τον χώρο του εορτασμού της επετείου, σκέψεις και συναισθήματα αγαλιάζουν την ψυχή μας που μας ανδρώνουν μπροστά στις αντίξοες συνθήκες και τα συστήματα που επικρατούν και που προσπαθούν να εκμαυλίσουν τις ψυχές των νέων ανθρώπων και να τους καταστήσουν θύματα ενός σαθρού κατεστημένου.

ΤΑΚΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ι.Δ. Διέννη: "Αρχείο ΕΛΠΙΔΩΝ" - Ποίηση - Εκδ. Ιωλκός 2006, σελ. 30

Η κα Ι.Δ. Διέννη, καθηγήτρια της Φιλολογίας, παλαιότερα μας έδωσε με τη συλλογή της "Παραμυθία" (2000) ένα από δείγμα της ποιητικής της, που παρήθευε στην τέχνη, εν τούτοις προοιωνίζε μια αναμενόμενη εξελικτική ποιητική προσφορά. Έτσι με την ταρινή συλλογή της η πρόβλεψη επαληθεύεται. Η ποιήτρια εκφράζεται ιδιαίτερα σε μια αυτόματη γραφή, σπονδυλωμένη όμως απάνω στο θέμα της, με πλούσιες εκφραστικές εικόνες, έτσι που να δημιουργεί διακρινόμενα ποιητικά σύνολα, απ' τα οποία δεν λείπουν ούτε οι εξάρσεις ούτε τα μηνύματα. Η γυναικεία της ευαισθησία και το πλούσιο αισθητήριο της την οδηγούν να ξεχωρίζει τη μουσική των λέξεων που τις συνθέτει με ακρίβεια και μια συνοχή, ώστε αβίαστη να συνάγεται η ποιητική απόλαυση.

Τα θέματά της τα διακρίνει μια ποικιλία από ανησυχίες με συγκεκριμένες επιλογές, όπου μια άριστη στιχουργική καταλήγει στην άμεση απόδοση των ψυχικών της κραδασμών. Βασικά εκφράζεται με εικόνες πολλές φορές ασύνδετες από τον αυτοματισμό τους, χωρίς όμως να τους λείπει η συνεκτική τους συμβολή μέσα στο ποίημα. Αν θα θέλαμε

να χαρακτηρίσουμε την ποιητική της, θα μπορούσαμε αδιότακτα να την τοποθετήσουμε περισσότερο στην υπερρεαλιστική μορφή με προσβάσεις μιας ελλειπτικότητας που ερωτοτροπεί με την ανάλογη έκφραση. Αρέσκει στο ασύνδετο σχήμα και αυτό ίσως δημιουργεί μικρή στιχουργική συμφορήση, η οποία όμως παρέρχεται και εξαλείφεται με την σφαιρική θεώρηση του ποιήματος.

Αναντίρρητα το "Αρχείο Ελπίδων", είναι μια ξεχωριστή συμβολή στα σύγχρονα νοσταλγικά ποιητικά μας πεπραγμένα.

Δ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ

MAL DI VIVERE

Σφηνώθηκες κάπου στις διακλαδώσεις της ψυχής εκεί όπου γειτνιάζουν το πρωινό καθήκον της σιωπής κι η ρητορεία του Έρωτα. Απ' το μπαλκόνι μου κυλώσ' ετούτη τη φιλεύσπλαχνη Άνοιξη που 'ναι σπαραχτικά οικεία κολυμπώ στα τρυφερά σου λόγια ευημερώ στο φως σου σ' αγγίζω με τα φτερά μου, μα πού και πού οι ελπίδες μου βουβοί υπήκοοι αυτού του βασιλείου γκρεμίζονται ανίσχυρες απ' τις επάλξεις.

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Στην ιεραποστολή της Κατάγκα της Αφρικής ένα παιδάκι με ηρπημένο το δαχτυλάκι του χτύπησε την πόρτα. Πιο πέρα άλλα τρία της αυτής περίπου ηλικίας. Η αδελφή του έβαλε αλοιφή και το τύλιξε με γάζα. Εκείνο συνέχισε να την κοιτάζει με τα θλιμμένα του ματάκια. Το έμπειρο μάτι της νοσοκόμας κατάλαβε. Πήγε στην κουζίνα και γρήγορα του έφερε μια μεγάλη κούπα γάλα.

Ρούφηξε μια δυο γουλιές το παιδάκι και μετά φώναξε κοντά του τα άλλα μικρά. Τους έδωσε την κούπα, ήπιαν όλα από μια-δυο γουλιές και τη γύρισαν στο άρρωστο μικρό. Γιατί παιδί μου; Δεν σου άρεσε το γάλα, ρώτησε η αδελφή. "Είναι αδέρφια μου", απάντησε ο μικρός.

Είναι μήνυμα αγάπης από ένα μικρό έγχρωμο αδερφό μας. Από την ίδια μπρέτα προερχόμαστε όλοι, είτε κι έγραψε ο Ησίοδος από την Άσκη της Βοιω-

τίας, 700 χρόνια προ Χριστού.

Ο πρόδρομος του χριστιανισμού Σωκράτης κάλεσε τους συνανθρώπους να γίνουν ενάρετοι, και ο Ιησούς έλαβε με χαρά το ελληνικό όνομα ΧΡΙΣΤΟΣ και εκήρυξε την ΑΓΑΠΗ για τον συνάνθρωπο.

Είναι απόγευμα της Λαμρής. Κοντά στο κρεβάτι της θεοσεβούμενης αδερφής μου στο νοσοκομείο και δυο ακόμα συνανθρώπων μας, διάβασα στο χριστιανικό περιοδικό ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ, αυτή τη μικρή, ας την ειπώ, ΕΙΚΟΝΑ αγάπης και ο νους μου πετάει στον περίβολο της εκκλησίας του χωριού μας, όπου μετά την απογευματινή δέηση προς το Δημιουργό, ο παπάς της ενορίας μας θα σέρνει πρώτος το χορό της Αγάπης.

Χριστός Ανέστη.

Χρόνια πολλά σε όλους τους συγχωριανούς μου.

ΒΑΣ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΤΑ ΒΕΡΝΑ

ΕΥΘΥΜΙΑ ΕΥΣ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Σπιτικά φαγητά - μεζέδες της ώρας

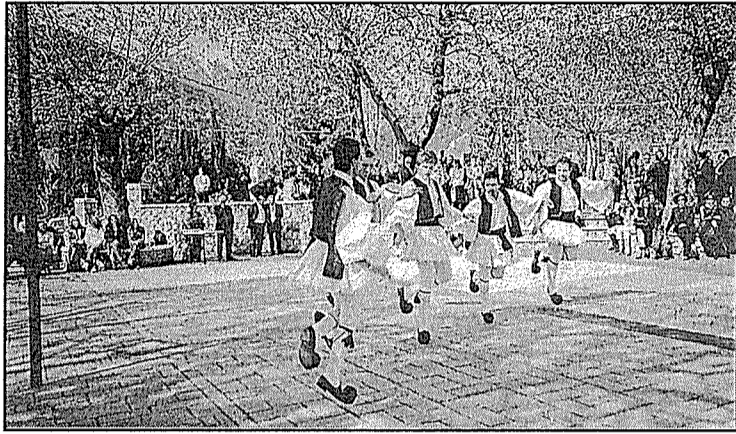
Τηλ. 22650-91948 - Καστέλλια

ΤΑ ΛΑΜΠΡΟΗΜΕΡΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
στούν όσο νάναι τα τυποποιημένα κάρβουνα και να νοστιμήσει ο λάκκος. Πάντως από λίγο ως πολύ όλοι προμηθεύτηκαν τα αναγκαία και ξεσκουριάστηκαν σουβλιά για το γύρισμα των

οι σχετικοί πυροβολισμοί, όπως και κατά την ώρα του βγασίματος. Όλα τα αρνιά και τα κάσικια φέτος, λόγω του ηπίου χειμώνα ήταν εξαιρετικής ποιότητας.

Το απόγευμα στις 6 μ.μ. χτύ-

Στιγμιότυπο από το χορευτικό των ανδρών του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων. Δευτέρα ημέρα της Λαμπρής.

αριών.

Η Μεγάλη Βδομάδα υπήρξε πράγματι κατανυκτική. Ο παπακώστας βρισκόταν στο μεγάλο του φόρτε, έτσι που να αποδωθούν στην εντέλεια τα Άγια Πάθη. Οι ψαλτάδες με την φωνητική κατεύθυνση του κ. Τάκη Γουλιάμου, ήταν πράγματι καλκήλαδοι και καλύτεροι από κάθε χρονιά. Μαζί ο Γιώργος Χαμηλός, ο Δήμος Πέτρου, ο Ηλίας Χαμηλός, ο Γιάννης Κυριαζής κι' από την άλλη μεριά ο Κώστας Μπαλωμένος. Για πρώτη χρονιά διανθίστηκε η βυζα-

πηρε η καμπάνα της Αγάπης. Ενώ πάντοτε την Δευτέρα του Πάσχα που είχε καθιερωθεί και σαν γιορτή του χωριού μας, η εκκλησία γέμιζε ασφυκτικά από κόσμο, φέτος κατά περίεργο τρόπο η προσέλευση ήταν κάτω από το μέτρο. Προς τούτο συνετέλεσε και το γεγονός ότι επειδή η Τρίτη του Πάσχα ήταν εργάσιμη, πολλοί ήταν εκείνοι που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το χωριό από την Δευτέρα του Πάσχα. Αυτό όμως δεν εμπόδισε σε τίποτα να τηρηθούν τα πάτρια. Μετά από

Στιγμιότυπο από το χορευτικό γυναικών του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων. Δευτέρα ημέρα της Λαμπρής.

απόδοση της ακολουθίας και με δύο εκλεκτές γυναικείες φωνές της πρεσβυτέρας Αγγελικής Κάντζου και της δεσποινίδος Μάτας Νικολάου Κωδούνου.

Η συρροή των πιστών, η πρόπουσα ακόμη κι από την Μ. Πέμπτη στην ακολουθία των δώδεκα Ευαγγελίων. Αλλά η εκκλησία γέμιζε και την Μ. Παρασκευή στην Αποκαθήλωση και ο Επιτάφιος στολίστηκε κατά τρόπο καλλιτεχνικό από τις κοπέλες.

Το βράδυ τα εγκώμια ψάλλθηκαν από όλους και η καθιερωμένη εκφορά ακολούθησε την ίδια διαδρομή σε κύκλο, από το Νηπιαγωγείο μέχρι την αγορά και επιστροφή πάλι στην εκκλησία. Στην πρώτη Ανάσταση το Μ. Σάββατο πολλοί μετάλαβαν της Αγίας Κοινωνίας και το βράδυ στις 10 μ.μ. ακριβώς σήμαναν οι καμπάνες της Αναστάσεως, με Πανκαστελλιώτικη χαρμόσυνη συμμετοχή. Με το Χριστός Ανέστη σείστηκε η γης από τα βεγγαλικά και τις κροτίδες.

Η Κυριακή ήταν Λαμπρή από κάθε πλευρά. Λειτουργήσαν όλοι οι καθιερωμένοι λάκκοι, ανάφτηκαν φωτιές και ντούχνισαν όλος ο ορίζοντας από τους καπνούς πέρα ως πέρα από Πολύδροσο μέχρι Γαρδικιά. Πού και πού, με το μπάσιμο των αριών στη φωτιά, ακούγονταν και

την λειτουργία το Σωματείο των Γυναικών Καστελλίων, εμοίρασε κόκκινα αυγά και γλυκά σ' όλους τους παρευρισκομένους κι' ακόμα έθεσε στην διάθεση του κοινού προς αγορά τα εκλεκτά γλυκά του κουταλιού που παρασκευάζει ο Σύλλογός τους σε βάζα.

Πέρα όμως απ' όλα αυτά ο Σύλλογός τους, είχε οργανώσει και το δεύτερο μέρος της εκθέσεως φωτογραφίας, την οποία επισκέφθηκαν μέσα στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου του χωριού σχεδόν όλοι. Παράλληλα ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλίων με τον άρτιο και δυναμικό χορευτικό του Όμιλο, αγόρια και κορίτσια με τις εθνικές μας ενδυμασίες, έδωσαν το γιορτινό πασχαλιάτικο παρόν, χορεύοντας με χάρη και ζωντάνια τους εθνικούς μας χορούς.

Και ο χορός γενικεύτηκε μετά το πέρας της επίδειξης, μέχρι αργά το μεσημέρι.

Την Τρίτη του Πάσχα ο παπακώστας με την καθιερωμένη λειτουργία στον Αι-Θανάση Λυκόραχης και με την επίσης καθιερωμένη λειτουργία την Παρασκευή της Ζωοδόχου Πηγής στην Παναγία του Νεκροταφείου, έκλεισε την φετινή Πασχαλιά που υπήρξε πράγματι μοναδική. Ας ευχηθούμε κι' από χρόνου καλύτερα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΑΡΜΑΤΟΛΙΚΗ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩΝ

Ο Οπλαρχηγός Πανουργιάς είχε συγκροτήσει ένα σώμα από 60 άντρες με ομοιομορφή στολή, πειθαρχία και εκπαίδευση. Έτσι ο Αλή Πασάς το 1813 του έδωσε το αρματολίκι των Σαλώνων. Περί το 1817, επειδή ο Πανουργιάς δεν δήλωνε πλήρη υποταγή στον Αλή Πασά, αυτός το θεώρησε προσωπική προσβολή και έστειλε τον Οδυσσέα Ανδρούτσο να τον συλλάβει. Εν τω μεταξύ το αρματολίκι των Σαλώνων το παρέδωσε στον Λάμπρο Κασμά ή Σουλιώτη, ο οποίος για να πετύχει στην αποστολή του μαζί με πενήντα (50) άνδρες: τ' αδέρφια του Μήτρο, Πάσχο και Κίτσο, τα πρωτοξαδέρφια του Φώτη και Χρήστο Κασμά, Λαμπράκη Κάντζο και Γιάννη Κάντζο ή Καχά, τ' ανήψια του Γιάννη Κιώνη και Κώστα Σισωβίτη, τον συντοπίτη του Αναστάση Αρβανίτη -που τον είχε και Τσαούση- και τους επίσης πατριώτες του Γουϊδες. Πάντως στο ολιγάνθρωπο στρατόπεδό του, φιλοξένησε πολλούς απ' τους μετέπειτα Φωκείς αγωνιστές κι η αφοσίωσή του στους σκοπούς του Γένους, του σφράγισε -όταν έπρεπε- τα μάτια και δεν έβλεπε π.χ. το οπλοουργείο που είχε ο Σαλωνίτης Λουκατζίκος στ' αρχοντικό του ή το μπαρούτι πούβαλαν στην περιοχή οι Γαλαξιδιώτες.

Οι Κασμαίοι δεμένοι και ζυμωμένοι με τα Σάλωνα, μετέφεραν εκεί τη δράση τους το 1821, κι εκεί σφυρηλάτησαν τη λεβεντιά τους που ξαπλώθηκε σ' όλη την Ελλάδα. Να τι γράφει η κόρη του Μήτρο Κασμά, Θυμιούλα, που παντρεύτηκε -γύρω στα 1850 - το Χρισσαίτη Χριστόφορο Αλεξάνδρου, στις δύο αιτήσεις της προς την επιτροπή εκδουλεύσεων:

α) Στις 19-9-1846 έγραφε - όλη η αδελφότης των Κασμάδων, εγένετο θύμα εις το πεδίο των μαχών της πατρίδος, ο μεν εις Πεντέρια, οι δε εις Προφήτην Ηλία, ο δε εις Αθήνας, ο δε θρήνος του οποίου υπέστησαν ούτοι εις την εν Προφήτη Ηλία μάχη είναι μοναδικός πασίγνωστος εις τους οπλαρχηγούς και τους περιοικούντας, καθότι από όσους ευρέθησαν εις το επάρατον εκείνο, ταμπούρι όλοι εθυσιάστηκαν και δεν διασώθησαν ειμή ο πατήρ μου και εις τις άλλος. Εκθραυθείσης της χιλιάρχιας των Κασμάδων....

β) Στις 4-6-1865 έγραφε: ... « Οι αδελφοί Κασμαίοι, επί Τουρκοκρατίας είχαν αρματολίκι την επαρχία Σαλώνων μεθ' ικανού στρατιωτικού σώματος, επικεφαλής του οποίου ήταν ο Λάμπρος Κασμάς ή Σουλιώτης. Το 1821, ότε άρχισε εις όλη την Ελλάδα η φωνή της ελευθερίας, ο μεν Λάμπρος Σουλιώτης ευρέθη εις το Σούλι, όπερ υπερασπίζετο μετά των λοιπών συμπα-

τριωτών του κατά των πολιορκούντων οθωμανών ... επολέμησαν εις Γραβιάν με Ομέρ-βρουώνη, εις Μαυρολιθάρι εις Αετόν της Υπάτης, εις Καρπενήσι με τον Μπένη Καρπενήσιου. Ισμαήλ άγαν και Αλβανόν Νούρκα Σερβάβι, όστις προσεκύνησε εις το σώμα των Σουλιωτών, ότινες τον συνόδευσαν δια συνθήκης, μέχρι Βραχωρίου (Αγρίνιο). Εις τα μάχας ταύτας εφρονεύθησαν οι συγγενείς Γιάννης Κιώνης, Γιάννης Κάντζολης Γκαχάς και ο Τσαούσης, των Αναστάσιος Αρβανίτης. Τον Σεπτέμβιο του ίδιου έτους εξελθόντες εις Σούλι, συνεπολέμησαν μετά των συμπατριωτών των τους Οθωμανούς και εφρονεύθησαν οι επικεφαλείς αυτών Χρήστος Κασμάς και Λάμπρος Κασμάς.

Το 1822 μετά την μετανάστευση των Σουλιωτών εις τα νήσους Καφελληνίας, οι αδελφοί Κασμαίοι συνεξήλθον εις το στάδιον του ιερού αγώνος και συνεπολέμησαν υπό τον Μάρκο Μπότσαρη εις Καλιακούδα και εις άλλας διαφόρους μάχας.

Το 1823-24-29, ως έχοντες ικανό σώμα στρατιωτικό ετιμήθησαν υπό της τότε Διοικήσεως του Έθνους, ο μεν Φώτιος Κασμάς με τον βαθμό αντιστράτηγου, ο δε Χρήστος Κασμάς με τον βαθμό του χιλιάρχου και ο Δημήτριος Κασμάς (πατήρ μου) με τον Υποχιλιάρχου και ηκολούθησαν υπό την αρχηγίαν του Κώστα Βότσαρη εις όλας τας μάχας κατά των εχθρών. Εις Μεσολόγγιον, ένθα κατά την φρικτήν έξοδον των ελλήνων εφρονεύθει ο Χρήστος Κασμάς (αδελφός του πατρός μου και ο Κώστας Σισωβίτης (ανηψιός) εις την εν Κρεμμύδι της Πελοποννήσου εις την κατ' Άμφισσαν Προφήτου Ηλιου μάχην, λυπηράν δια την κατα-

στροφήν των Κασμάδων, διότι έπεσαν αιχμάλωτος ο αρχηγός αυτών Πάσχος Κασμάς (αδελφός του πατρός μου) και εφονευθησαν οι πλειότεροι εκ των συντρόφων των (Λαμπράκης, Κάντζος κλπ). Αλλά ο μεν Πάσχος Κασμάς, αφού εστάθη υπό τα δεσμά του τυράννου Κιουταχή ικανόν χρόνον, διέφυγε εκ των χειρών αυτού θαυμασώς και παραλαβών τα λείψανα του στρατού, συνεστράτευσεν υπό τον Κώστα Βότσαρη και Γεωργίου Δράκου εις όλας τας μάχας κατά των εχθρών: Αραχώβης, Διστόμου, Δομπραίνης, Αθηνών, όπου έπεσε ενδόξως εις το κατά το πεδίο της Αττικής μάχας, ετελεύτησε το 1829 εις Σάλωνα, εγκαταλειπών εμέ διετή τη ηλικίαν εις άκραν ένδειαν και αμχανίαν....

Από τους "δεύτερους" του ασκεριού, πολλοί μπλέχθηκαν με τους ντόπιους και αρκετοί παντρεύτηκαν στα γύρω χωριά και ρίζωσαν στην Παρνασσίδα όπου σώζονται ως τώρα απόγονοι τους. Τέτοιοι π.χ. ήταν οι «Καστελλιώτες». Αυγέρης Κάντζος (γεννήθηκε 1797) και Γρηγόρης Κάντζος (γεν. 1795) - Αντρείοι, που μετά τον εξολοθρεμό των Κασμάδων, ακολούθησαν τους Πανουργαίους και βρέθηκαν μαζί του, σε πολλές μάχες. Άλλη μία οικογένεια αγωνιστών Κάτσου (Κάντζου/στη Δεσφίνα (Παναγιώτης, Γιάννης και ο γιος Θανάσης).

Οι Καντζαίοι που έζησαν στο χωριό μας. Παντρεύτηκαν και άφησαν απογόνους που σήμερα αποτελούν ένα μεγάλο σόι.

Η αρχή του γενεολογικού τους δένδρου υπάρχει, όπως υπάρχουν και τα στοιχεία που μπορεί κάποιος αν θελήσει να συμπληρώσει.

A. I. Γραμ.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Από τον Δήμο Γραβιάς κυκλοφόρησε το τρίτο φύλλο του τριμηνιαίου Ενημερωτικού Δελτίου με φροντισμένη και επιμελημένη ύλη και ιδιαίτερα, με όλα τα τελευταία πεπραγμένα του Δήμου για κάθε λεπτομέρεια.

Εκείνο που πρέπει να εξαρθεί ιδιαίτερα, είναι η επιμελη-

μένη τυπογραφική και εκδοτική εμφάνιση του φύλλου αυτού που έχει γίνει κατά τρόπο άριστο σε χαρτί πολυτελείας. Στις σελίδες του περιλαμβάνει ιδιαίτερο ρεπορτάζ για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου Γυναικών Καστελλίων, με ιδιαίτερη μνεία για την πραγματοποιηθείσα έκθεση φωτογραφίας.

Δρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΕΥΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Διδάκτωρ Εθνικού & Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
Διευθύντρια Νευροχειρουργικού Τμήματος
EUROMEDICA-Αθήναιο Α' Επιστ. συνεργάτιδα Πανεπιστημιακής
Νευροχειρουργικής Κλινικής Αθηνών

Συνεργάτιδα ΔΘΚΑ «ΥΓΕΙΑ» - «ΙΑΣΩ GENERAL»
τ. Chef de Clinique Νοσοκομείου Lariboisiere, Paris, France
Εξειδικευθείσα στη Χειρουργική Βάσης Κρανίου &
Κρανιοσυγχενικής Συμβολής και σε Ελάχιστα Επεμβατικές τεχνικές
για την αντιμετώπιση Πόνου και παθήσεων της Σπονδυλικής Στήλης

ΙΑΤΡΕΙΟ: Αλωπεκιάς 47, Κολωνάκι 106 76
Τηλ: 210 7227179 - Fax: 210 7227136 - Κιν.: 6977 60 29 57
e-mail: dani@ath.forthnet.gr

Γεωργία Δούκα - Παπανακλή Η Καστελλιώτισσα αντάρτισσα

Ήταν καιρός να εξαρθεί η αντιστασιακή προσφορά της Γεωργίας της Αγγελίνας, όπως την ξέραμε, έτσι για να λάβει την πρέπουσα θέση στον χώρο των διακριμένων πρωτεργατών της αντιστάσεως.

Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα σχετικό ρεπορτάζ που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Ριζοσπάστης» στις 22/1/2006 για την Γεωργία Δούκα - Παπανακλή, που τιμά το χωριό μας.

.....

Ο ΧΑΡΟΚΑΜΕΝΟΣ ΛΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ Ο διμέτωπος αγώνας μιας ανταρτοπούλας

Πριν λίγες μέρες βρεθήκαμε στην περιοχή της Κουκουβίστας (Καλοσκοπιάς) κοντά στην Παύλιανη, στο πανέμορφο βουνό της Οίτης.

«Εδώ, μας είπαν, παίχτηκε ένα πραγματικό δράμα στις αρχές του 1944, Γενάρη μήνα». Πρωταγωνιστές, ζηλευμένα παλικάρια του ΕΛΑΣ αλλά και μια αντάρτισσα - η μόνη που ήταν μαζί τους. Ήταν η Γεωργία Δούκα - Παπανακλή, που έγινε λαϊκός θρύλος.

Αλλά ας πάρουμε την ιστορία από την αρχή:

Ερχονται οι κατακτητές!

Η Γεωργία Δούκα - Παπανακλή καταγόταν από τα Καστέλλια Παρνασσίδας, ένα χωριό χτισμένο στον κάμπο της Γραβιάς. Ήταν άνοιξη του '43, όταν από το χωριό της περνούσαν ασταμάτητα φάλαγγες ανταρτών και ατέλειωτα караβάνια από μεταγωγικά ζώα: Ερχονταν από όλη την Ανατολική Στερεά προς το υψίπεδο του Μαυρολιθариού, για να αντιμετωπίσουν τις μεγάλες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις που ετοιμάζαν οι κατακτητές. Η Γεωργία κατατάχτη-

κε αντάρτισσα το Μάη στη δύναμη του αρχηγείου ανταρτών Παρνασσίδας, με πολιτικό καθοδηγητή τον Διαμαντή, στρατιωτικό αρχηγό τον Νικηφόρο και καπετάνιο τον Θησέα.

Στην αρχή έπιασε δουλιά στο νοσοκομείο, όπου είχαν αρχίσει να φτάνουν οι πρώτοι τραυματίες. Την περιγράφει η συντρόφισσα της Ντίτα Νέτσου - Δημητρίου σε μια μαρτυρία που δημοσιεύτηκε πριν από πολλά χρόνια στο βιβλίο «Γυναίκες στην Αντίσταση» από την Κίνηση «Η Γυναίκα στην Αντίσταση».

...«Ήταν μια παχουλή χωριατοπούλα, με σκασμένα από τον αέρα σταρένια μάγουλα. Με την πρώτη ματιά σου έδινε την εντύπωση ότι έβλεπε τους ανθρώπους με χαμογελαστή ντροπαλότητα, θα 'λεγες με δειλία. Πλάνη όμως ήταν η εντύπωση αυτή. Το ντροπαλό της ύφος φανέρωνε βέβαια σεβασμό απέναντι στους συνανθρώπους της. Τον κόσμο όμως η Γεωργία τον έβλεπε δυναμικά... Δούλευε όχι απλώς για να αντιμετωπίζει ό,τι τύχαινε μπροστά της, μα

όπως δουλεύουν όσοι έχουν μια συνολικότερη έγνοια και θεωρούν δικό τους ένα ευρύτερο έργο.

Στη φωτιά της μάχης

Γρήγορα η Γεωργία ζήτησε να εγκαταλείψει το νοσοκομείο και να πάει σε τμήμα της πρώτης γραμμής. Την τοποθέτησαν στον 1ο Λόχο του Αρ-

Κουκουβίστας.

Εδώ, ανάμεσα στα πυκνά έλατα, σ' ένα μικρό άνοιγμα και μέσα στο χιόνι, ένα τμήμα Γερμανών είχε στήσει παγίδα».

Ο θάνατος ντύθηκε στα άσπρα

«Πρέπει να πήγαν εκεί οδηγούμενοι από κάποιον γνώστη

κνηγίου που είχε ονομαστεί 1/36 Τάγμα. Στρατιωτικός αρχηγός ο Καλλίας (Χαράλαμπος Μώκος, μόνιμος ανθυπολοχαγός) πολιτικός καθοδηγητής ο Δήμος (Γιάννης Μαλούκος) και καπετάνιος ο Παναγιώτης Τζιβάρας.

Η Γεωργία έγινε μάχιμη αντάρτισσα της πρώτης γραμμής χωρίς ν' αφήσει τα καθήκοντα της σαν νοσοκόμα. Έτσι πολεμούσε σε δύο μέτωπα. Έπρεπε να αντιμετωπίσει τους εχθρούς και συγχρόνως να σπεύδει ακάλυπτη στο πλευρό κάθε αντάρτη που τον εύρισκε το βόλι.

Αλλά και στις αδιάκοπες πορείες, πάντα είχε κάποιους να φροντίζει, άρρωστους ή τραυματίες. Στις μάχες πολλούς έσωσε, ενώ άλλοι πιο άτυχτοι και χτυπημένοι καίρια πέθαναν στα χέρια της.

Τον Οκτώβρη του 1943 στην τριήμερη μάχη στα Δερβενοχώρια πολέμησε στην πρώτη γραμμή τους κατακτητές. Η Γεωργία, άπνη και νηστική, αλλά συνεχώς σε κίνηση, έπρεπε να συνδράμει τους ταλαιπωρημένους αντάρτες.

Υστερα από μια πορεία - Γολγοθά έφτασε στον Παρνασσό μέσα σε μανιασμένες χιονοθύελλες με τους μισούς περίπου άντρες του τάγματος. Τους άλλους τους ανέλαβαν οι οργανώσεις στα χωριά της διαδρομής. Η φήμη της Γεωργίας έφτασε σε όλα τα αντάρτικα τμήματα της περιοχής, αλλά και σ' όλα τα χωριά της Ανατολικής Ρούμελης. Όμως η μοίρα της είχε στήσει ενέδρα, σ' αυτήν και τους συντρόφους της δίπλα στο ζωκλήσι της Αγίας Τριάδας της

της περιοχής», διηγείται η Ντίτα, μαχήτρια και η ίδια. «Ντυμένοι έως κάτω με άσπρους μαντύες, είχαν γίνει ένα με τη γενική ασπρίλα του τοπίου. Και το χιόνι, που έπεφτε συνέχεια, είχε καλύψει τις πατημασιές τους και ξεγέλασε τους ανικνευτές του λόχου. Τριάντα πέντε αντάρτες μπήκαν έτσι στον κλοιό. Και τους θέρισαν ακαριαία οι Γερμανοί. Στην ενέδρα αυτή, μέσα στον κλοιό και η Γεωργία. Αφησε και τους Γερμανούς ακόμα άφωνους με την τόλη της. Είναι από τα απίστευτα ότι η ίδια σώθηκε μέσα από εκείνη τη φωτιά, χωρίς να δοκιμάσει ούτε στιγμή να φυλαχτεί. Κεραινοβολημένη από την οδύνη της για το απίστευτο μακελειό γύρω της, ορμούσε από τον ένα στον άλλο στους συναγωνιστές που σωριαζόνταν γύρω της και βογκούσαν ξεψυχώντας. Πάσκιζε να τους συμπαρασταθεί. Και το χιόνι γύρω της βαφόταν ραγδαία κόκκινο, από το ποτάμι το αίμα, που κυνόταν από τις πληγές των παλικαριών και άχνιζε.

- Ζωντανή αυτήν να την πιάσουμε! - είχε αντιχώσει από τις θέσεις των Γερμανών μια κραυγή ελληνόφωνη μέσα στο μακελειό.

Κι αυτό ίσως εξηγεί έως ένα βαθμό πως η Γεωργία σώθηκε. Πρόλαβε την τελευταία στιγμή, που οι Γερμανοί πετάχτηκαν ορθοί από τις κρύπτες τους και πήδησε πίσω από το διπλανό όχτο.

Την κάλυπταν οι δυο διμοιρίες της εξοντωμένης διμοιρίας, ο Τρικούπης (Αντώνης Νικολάου) και ο Γκούρας (Θανάσης Δρούκαλης) που

γλίτωσαν σχεδόν από ένα θάψμα. Οι τρεις τους ήταν οι μόνοι που σώθηκαν από το θανατικό. Και τέταρτος, ο τυχερός των τυχερών, ο Κώστας Μπάκας (Παπάς) που γλίτωσε με δεκαεφτά τραύματα. Οι Γερμανοί δεν πρόλαβαν να του ρίξουν κι αυτού τη χαριστική βολή, γιατί από πίσω πλάκωσαν με ιαχές οι άλλες δυο διμοιρίες του χαροκαμένου λόχου και ο Καραλίβανος με τους δικούς του, παλεύοντας και με το ένα μέτρο χιόνι».

Μια βουδή παρέλαση

«Συντάραξε όλη την περιοχή το μακελειό του λόχου όπου υπηρετούσε η Γεωργία. Μέσα στους νεκρούς της Αγίας Τριάδας και οι τρεις διοικητές του, ο Καλλίας, ο Δήμος κι ο Παναγιώτης Τζιβάρας. Το αποδεκατισμένο τμήμα ανακλήθηκε αμέσως στην Αμφισσα. Από τα χωριά όπου περνούσε έβγαιναν ο κόσμος βουβός στους δρόμους. Στην Αμφισσα διαδόθηκε αστραπή το νέο, μόλις ζύγωσε ο λόχος.

- Ο λόχος! Ερχεται ο λόχος! Αντήχησε κάποια στιγμή μια κραυγή. Κι έτρεχαν από παντού άντρες και γυναίκες.

Είχε μπει κιόλας ο λόχος στην πόλη. Βάδιζαν συνταγμένοι κατά τριάδες. Μπροστά ο Γκούρας και ο Τρικούπης. Είχαν ανάμεσα τους την Γεωργία. Ήταν μια τιμή που της άξιζε και με το παραπάνω,

Σε λίγες μέρες άρχισαν να ακούγονται και τραγούδια του λαού σε διάφορα χωριά, για το χαλασμό της Αγίας Τριάδας. Εφκίασε και η Γεωργία ένα τέτοιο τραγούδι».

Ο λαός θα την τραγουδά;

Ποια ήταν η συνέχεια; Η Γεωργία εξακολούθησε να πολεμά. Και όταν το Γενικό Στρατηγείο του ΕΛΑΣ διέταξε να δημιουργηθούν ανταρτομάδες γυναικών σε κάθε μεγάλη μονάδα του αντάρτικου στρατού, η Διοίκηση της II Μεραρχίας (Αττικοβοιωτίας) κάλεσε την Γεωργία στη μεραρχιακή ανταρτομάδα γυναικών. Η Διοίκηση του Συντάγματος της είχε ήδη κάνει πρόταση να προβιβαστεί στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού για ανδραγαθία και να της απονεμηθεί το Αριστείο του Απελευθερωτικού Αγώνα.

Στη διάρκεια του Εμφυλίου η Γεωργία κατέφυγε στην Αθήνα με ό,τι φορούσε και τίποτ' άλλο. Παντρεύτηκε τον συναγωνιστή της Τάκη Παπανακλή, που είχε αντικαταστήσει το Δήμο στη διοίκηση του λόχου της. Δούλεψε σκληρά μαζί του για να μεγαλώσουν το κοριτσάκι τους.

Όμως, το 1974, μια δεύτερη ενέδρα την έριξε κάτω. Ήταν η ενέδρα του καρκίνου, πιο φαρμακερή και ύπουλη από την ενέδρα του χιονισμένου θανάτου.

- Τούτος ο... Γερμανός δεν πολεμιέται... έλεγε χαμογελώντας καθώς η ζωή έφευγε από μέσα της...

Κι από τότε ζει -και θα ζει- στη μνήμη του λαού μας...

Αλίκη ΞΕΝΟΥ-ΒΕΝΑΡΔΟΥ

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	ΕΥΡΩ
Ευάγγελος Δ. Στεργιόπουλος	Αθήνα 20
Μαρίνα συζ. Ευθ. Στοφόρου	Αθήνα 50
Γεώργιος Ι. Πέτρου	Καστέλλια 50
Χρήστος Δούρος	Αθήνα 20
Τάκης Ι. Μακρής	Λαμία 50
Ανδρέας Ν. Σκουρτιάς	Καστέλλια 25
Ντίνα Α. Σκουρτιά	Λαμία 25
Εξάρχος Σπύρος	Γραβιά 30
Αικατερίνη Μακρή - Μπρόφα	Αθήνα 20
Λούκας Ι. Δούκας	Λαμία 20
Τσιγκή - Σίμου Αντωνία	Ελλαιώνας 20
Αθανάσιος Σταματέλης	Καστέλλια 20
Δημήτριος Χαλατσάς	Αθήνα 20
Τάκης Θωμάς	Αθήνα 20
Δημήτριος Διέννης	Αθήνα 50
Νίκος Ιωαν. Μακρής	Αθήνα 20
Ιωάννης Νικ. Παπανικολάου	Αθήνα 30
Παναγιώτης Ευθ. Παπανικολάου	Αθήνα 20
Νικόλαος Γεωργ. Παπανικολάου	Αθήνα 50
Ευάγγελος Πυθαγόρα Κωτσίκης	Αθήνα 60
Ευάγγελος Μακρής	Αθήνα 50
Ευαγγελία Κυριαζή	Αθήνα 20
Ερασμία Ρανιού	Αθήνα 30
Ευθύμιος Παν. Παπανικολάου	Αθήνα 20
Ευθύμιος και Άννα Παπανικολάου	Αθήνα 40
Αλέξανδρος και Ελένη Παπανικολάου	Αθήνα 40
Παναγιώτης Αλεξάν. Παπανικολάου	Αθήνα 20
Βίκυ Αλεξάνδ. Παπανικολάου	Αθήνα 20
Νικόλαος Μοσχογιός	Αθήνα 50
Αθανάσιος Παν. Παπανικολάου	Αθήνα 50
Ευθύμιος Νικοη. Παπανικολάου	Αθήνα 50
Αθανάσιος Γραμματικός	Αθήνα 20
Σεραφείμ Ευθ. Παπανικολάου	Αθήνα 20
Νικόλαος και Χρύσαλης Τσακάλου	Αθήνα 40
Μαρία Καρακλιούμη	Αθήνα 20
Μαρία Τσακρή - Παϊζη	Αθήνα 20
Αλεξάνδρα Τσακρή - Παπαδημητρίου	Αθήνα 120
Μαρία Μενελάου Τσακάλου	Αθήνα 20
Αλεξάνδρα Τσακρή - Αναγνωστοπούλου	Αθήνα 50
Βασιλική Λιάπη	Γαθαξείδι 50
Τάκης Μακρής	Καστέλλια 20
Δημήτρης και Εύα Χαλατσά	Μαρούσι 50
Νικόλαος Πιπέλιος	Νέα Υόρκη \$100

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Ο γέροντας ονειρευόταν να γυρίσει στο χωριό του. Κάμποσο καιρό το διαμέρισμα του γιατρού Γαλάνη υπόφερε πολύ από τούτα τα όνειρα και τις παραξενιές του. Τον άφησαν να λύνει και να δένει βαλίτσες, σαν τσάκισε, τον βόλεψαν στο δωμάτιο υπηρεσίας, πλήρωναν και μια γυναίκα να τον περιποιείται. Εκείνη του αέριζε το δωμάτιο κάθε πρωί, τον τάζιζε, τον άλλαζε και τούδινα τα φάρμακά του. Έμοιαζε σαν μια μπάλλα χιόνι, πουλιωνε τυλιγμένη στο κρεβάτι.

Πριν απ' το θάνατο της Μάρθας δεν ήταν έτσι. Είχε οργανώσει μια ζωή συνταξιούχου στο χωριό του, ήσυχη και απλή. Περονούσε το πρωινό με μερικά βιβλία, έπαιρνε ύστερα το μπαστούνι κι' έβγαине στο περιβόλι, μια βόλτα πάνω στο λειβάδι. Του τύχαινε πολλές φορές να στέκεται και ν' αγκαλιάζει με το μάτι τούτη τη γωνιά της γης. Σπαρμένα τα λιγοστά σπιτάκια μεσ' τους δρόμους, ζωσμένα απ' τα πράσινα χωράφια, χωμένο το ποτάμι κάτω από μια σειρά δροσερά πλατάνια, αμπέλια σκαρφαλωμένα στις όχτες του, απλωμένα στον κάμπο. Ένα σπουργιτάκι πίνει σε μια λιμνούλα κεντημένη πρασινάδες νερό και κυττάζει τον ουρανό — μακρὰ καθρεφτίζεται η θάλασσα. Γαλήνη παντού και φως. Και λες πως τάβλεπε όλα ετούτα για πρώτη φορά, βαλμένα με φροντίδα και στοργή απόνα χέρι που σκέφτηκε τους ανθρώπους και κείνοι σκέφτηκαν τον εαυτό τους. Τάρεσε εκεί κατά τις δέκα το πρωί, μετά το φάρμακο, ν' ακουμπάει το κεφάλι στο ψηλό μαξιλάρι του κρεβατιού και να ξεκουκίζει μια - μια σαν τις χάντρες απ' το κομπολόι τις εικόνες του χωριού. Τα μεσημέρια άπλωνε την εφημερίδα και διάβαζε μερικά πράγματα στη Μάρθα, ξάπλωνε ύστερα μια - δυο ωρίτσες στο κρε-

βάτι αντίκρου απ' τις λεύκες του κήπου κι' άκουγε το ρέμα που μурμουρίζε. Τ' απόγεμα έβγαине στα μαγαζιά.

Τώρα το καλοκαίρι, ρίχνει ο ήλιος την πυρρωμένη ματιά του στον τόπο του κι' αγνίζει κάτω η θάλασσα σαν τσαγερό. Εκείνου τ' άρεσε να παιδεύει μια καρέκλα έξω απ' το μαγαζί του Θεοχάρη. Πέφτει το βράδυ, ανάβει το φως, θροίζουν οι δροσερές φυλλωσιές, ακούει τις κουβέντες ένα γύρω σαν ένας τόπος που βουίζει απ' τα ζουζούνια και πότε πηδάει στη συζήτηση, πότε αφήνει τον εαυτό του να σκέφτεται τόνα και τ' άλλο.

Αυτό γινόταν κάθε βράδυ, κάθε καλοκαίρι. Μα τί μπορούν να πουν οι άνθρωποι; σκεφτόταν. Πιο πολλά λένε τα λουλούδια, η θάλασσα, ο ουρανός. Ύστερα δεν του άρεσαν οι άνθρωποι. Δεν τους αγαπούσε. Τους έβλεπε κάτω στο μώλο να πηγαίνονται, ν' ανακατώνονται και να στριφογυρνούν σαν μια μερμυγκοφωλιά μερμύγκια και γελοούσε τρίζοντας τα δόντια. Υποκριτές! Μασκαράδες! Για να με καταλάβει κανένας, μονολογούσε σκεπασμένος ως το λαϊμό με το σεντόνι του, πρέπει να φτάσει στα χρόνια μου, να πάρει ένα μπαστούνι και μια σύνταξη Γραμματικού, να χάσει τον σύντροφό του, να ξεριζωθεί απ' το χωριό του κι' απ' τ' ανοιχτό παράθυρο ενός διαμερίσματος να βλέπει κρεβατωμένους τον τοίχο μιας πολυκατοικίας περιμένοντας. Αχ θεέ μου κατάληξη!

Είχε δεθεί, που λες, με το κάθε χορταράκι σε κείνο τον τόπο — τώρα το καταλάβαινε αυτό. Αλλά να που ήρθε η μεγάλη ώρα να σμί-

ξει για πάντα — για πάντα μ' ότι αγάπησε κι' άγγιξε η ψυχή του. Τα σκέφτηκε όλα αυτά, του πέρασαν σαν αστραπή απ' το μυαλό την ώρα που ταχτοποιούσε τα πράγματα στις βαλίτσες του. Είχε ανοίξει και τις δυο βαλίτσες πούχε φέρει όταν πρωτόρθε απ' το χωριό, μια στο κομοδίνο, μια πάνω στο κρεβάτι. Ύστερα βρέθηκε ν' ανηφορίζει το βουνό πάνω απ' το χωριό, κάτω απ' τα έλατα, κατά το εκκλησάκι της Παναγίτσας. Έπιασε την κουβέντα και με κάποιον τσοπάνη.

— Θέλεις ν' αλλάξουμε; Να μου δώσεις εσύ την γκλίτσα σου και τα πρόβατα κι' εγώ τ' διαμέρισμα του γιου μου του γιατρού που μένω;

Ο γέρος ονειρευόταν. Φυσάλιδες νερού π' ανεβαίνουν τα σκαλοπάτια απ' τις αχτίδες μιας ηλιόλουστης λίμνης. Ξάπλωνε στις πρασινάδες των χωραφιών σα νιο κορίτσι πνιγμένο μεσ' τις μαργαρίτες, σκαρφάλωνε σε αιτήσιες βουνοκορφές και χαιρετούσε μ' ανοιχτά χέρια τον ήλιο που ξεμύτιζε μεσ' απ' τη θάλασσα ή βουτούσε πίσω απ' τους λόφους σ' ένα χρυσαφένιο βασιλείο φως και αίμα, έπεφτε μπρούμυτα στο χλωρό λειβάδι, κάτω από σίσκια δέντρα π' ανάδευαν τρυφερά τις φυλλωσιές τους αποκαρωμένα απ' την άνοιξη και τα μάτια του γέμιζαν φως και πρασινάδες μ' όλα τα χρώματα της ίριδος χορεύοντας τεμπέλικα, καθώς στο βάθος του λειβαδιού σκορπούσαν οι ηλιαχτίδες πάνω σε σωρούς ολόλευκα, καφετιά και ροζ λουλούδια και στα νερά του λειβαδιού πούτρεχαν κρουσταλλένια και διάφανα φιλώντας τις πολύχρωμες πέτρες και τις χλδές πούσκυβαν και βύζαιναν νεράκι.

Ένας παραδεισένιος τόπος να βυθιστεί στο νερό τ' άρρωστο χεράκι του με τις γαλαζωπές φλέβες που το μάραναν τα χρόνια σαν ξεροκλάδι δέντρου και να δροσιστεί. Και ήχοι, χιλιάδες ήχοι παίρναν το βοητή απ' τις μηχανές και τα κλάξον της πόλης και τόκαναν δροσερές γυναικείες φωνές, τρεχούμενα κελαριστά νερά και τιτβίσματα πουλιών και περιστέρια που φιλιόντουσαν κυνηγημένα, πλανταγμένα, από ερωτά μεσ' στα κλαδιά. Είχε χαθεί ο άσπρος τοίχος, είχε βουλιάζει σαν άσπρο φάντασμα που το κατάπιαν τα σκοτάδια κι' αγνάντευε τη θάλασσα που λικνίζονταν με τα χαρωπά της γέλια γλό - γλό στα βράχια. Και τα μούσσκια έσκυβαν και φιλούσαν τα καθαρά της βότσαλα κάτω απ' τους γλάρους που ζυγιάζονταν στον αγέρα. Ύστερα έβγαζε τα ρούχα στα χοχλάδια της παραλίας και βούταγε στα νερά. Τί δροσιά! Τί δροσιά! Αναρριγούσε το σώμα του από ζωή και υγεία. Έπλεε στα γαλανό νερά και μ' ένα γυαλί κύτταζε τα ψάρια του βυθού. Κατακόκκινα, χρυσά, πράσινα και σταχτιά ψάρια πούτρεχαν μπουλούκια — μπουλούκια πέρα σ' ένα απέραντο γαλάζιο παλάτι με χιλιάδες φωτικά λουλούδια του βυθού που τα χαιρετούσαν στο πέρασμά τους.

Αντίκρου απ' το πρόσωπό του που γελοούσε κι' έχασκε, έστεκε ο τοίχος ψημένος μεσ' το λιοπύρι του μεσημεριού, ένα κομμάτι κωνισμένου ουρανού σημάδευε την παρουσία της πλάσης ανάμεσα σε δυο καμινάδες και πάνω απ' το κεφάλι του που ψηγόταν στον πυρετό άκουγε τα σουρτά - φερτά της πολυκατοικίας κι' απ' τ' ανοιχτό παράθυρο το ψυχομαχητό της πο-

λιτείας. Μα στην ψυχή του αναγεννιόνταν μια - μια οι χειμωνιάτικες εικόνες του χωριού του. Μέσα απ' το πούσι και το βροχόνερο που ράντιζε τις βυσινιές του κήπου, μέσα απ' το θολό τζάμι του σπιτιού, διάβαζε κοντά στο τζάκι ιστορία κι' έτριζαν τ' αναμμένα κούτσουρα πετώντας σπίθες σαν αστράκια. Κι' είχε, λέει, τα μάτια του γερά και την ακοή του ακέρια και δεν έτρεμαν τα χέρια του. Μπορούσε να τα κρατάει γερά κάτω απ' το σεντόνι. Πίσω απ' την ερμημά των δέντρων και την μοναξιά των ήχων, πάνω απ' το λειβάδι, που τότε τυλίξει το κρύο πέπλο της καταχνιάς και τουρτούρι-

ζε, σήκωνε το σκοτεινό του όγκο το βουνό. Βρεχόταν άγριο κι' έρημο μ' ένα μαντήλι χιόνι στην κορφή. Ένας κρότος απ' τη μέσα κάμαρη, τ' ασανέρ που κατέβαινε, το σουρσίμο της Μάρθας με τ' ανήσυχα χέρια να φροντίζουν τα πράγματα, το ξεβούλωμα ενός νεροχύτη πούτρεχε κάτω στα λούκια της πολυκατοικίας — κείνα τα ξεστά χέρια που τα μάρανε σαν ξερές δάφνες ο θάνατος. Ο μαρασμός! Ο μαρασμός ενός κόσμου που πέφτει γεμάτος κρότους και ξεραμένες δάφνες.

Ο γέρος ονειρευόταν. Έναν κόσμο χαράς στα λειβάδια με τα κρουσταλλένια νερά, μεσ' τον πυρετό του παραλογισμού του, αντίκρου απ' τον ξερό τοίχο μιας πολυκατοικίας.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ κ. Ι. ΜΠΟΥΓΑ

Πολύπλευρη στάθηκε από την αρχή του χρόνου η δραστηριότητα του βουλευτού Φωκίδα της Νέας Δημοκρατίας κ. Ι. Μπούγα.

Σημειώνουμε τη συμμετοχή του από την κοινοβουλευτική πλευρά για τη δημιουργία κέντρου στήριξης ατόμων με αναπηρία, τον προγραμματισμό σημαντικών έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ για την περίοδο 2007-2013, την παρέμβασή του για τις τροποποιήσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, την ομιλία του στο Συμβούλιο Ευρώπης από το Σχεδίου Ψηφίσματος για την αντιμετώπιση της βίας και κακοποίησης σε βάρος των παιδιών, την ομιλία του "Φωκίδα 2004-2007, επιτεύγματα και προοπτικές ανάπτυξης", την παρέμβασή του για αναθεώρηση

άρθρων του Συντάγματος κ.ά. Το σημαντικότερο που πρέπει να σημειωθεί είναι ο πρόσφατος

διορισμός του ως εκπροσώπου της Βουλής των Ελλήνων στην Επιτροπή Νομικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αντικατάσταση του βουλευτή κ. Χρήστου Ζώη, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα κοινοβουλευτικού εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας.

Το Ελληνικό Κοινοβούλιο εκπροσωπείται στην Επιτροπή με δύο βουλευτές που υποδεικνύονται από τις δύο μείζονες κοινοβουλευτικές ομάδες. Εκ μέρους της Ν.Δ. μετέχει πλέον ο κ. Ιω. Μπούγας και από το ΠΑΣΟΚ έχει υποδειχθεί και εξακολουθεί να μετέχει ο κ. Σωκράτης Κοσμίδης.

Η κ. ΓΙΩΤΑ ΓΑΖΗ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ. της Ε.Ν.Α.Ε.

Η επικεφαλής του Συνδυασμού «Φωκίδα - Πάμε μπροστά» κ. Γιώτα Γαζή έξελέγη στο Δ.Σ. της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.) μετά από 6 χρόνια επιτυχούς θητείας στην

θητας Ιεριχούς. Στην Επιτροπή Εκλογικών Διαδικασιών συμμετέχει ως μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ.

Είναι τακτικό μέλος της ολομέλειας της Οικον. και Κοιν. Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.).

Εγκαίνιασε αίθουσα πληροφορικής στο Κέντρο Νεο-

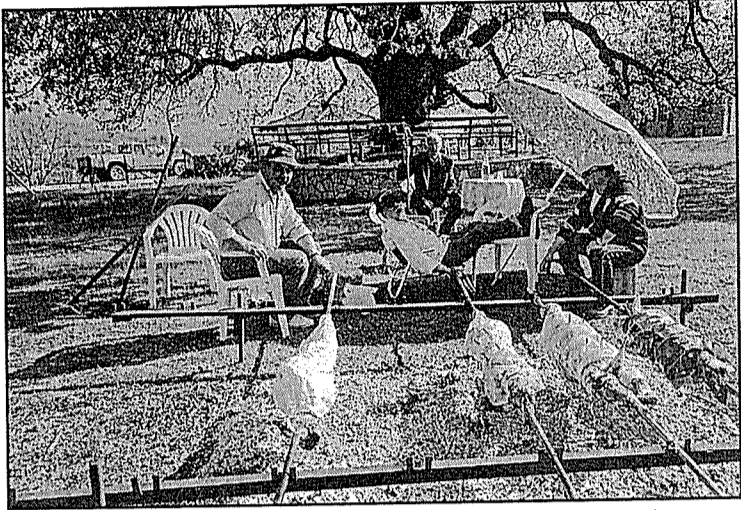
πιτυχία στο έργο της.

«ΛΑΜΠΡΟΓΙΟΡΤΗ»

Σάββατο κοντογιορτή, ήρθε και η Λαμπρή!!

Κάθε χρόνο, νοσταλγοί της ημέρας αυτής, προσπαθούμε με τη Λαϊκή ρήση να την φέρουμε πιο γρήγορα. Ανάμικτα

αναβιάσουμε τον Άη Γιώργη, δηλαδή να μαζευτούμε η παλιά γειτονιά και να βάλουμε είκοσι αρνιά στην ψησταριά, όπως παλιά. Αλλά μάταια η προσπάθεια μας. Πολλοί έ-

Στιγμιότυπο από την αναβίωση της παλιάς ψησταριάς του Αγ.Γιώργη, που αριθμούσε κάποτε είκοσι αρνιά.

συναισθήματα γεμίζουν τις καρδιές όλων και πολλές σκέψεις διέρχονται τον Νου.

Προσεγγίζοντας το «μυστήριο της Ζωής» και προσπαθώντας να το κατανοήσουμε, έχοντας σαν γνώμονα στην έρευνά μας το αίτημα της αντικειμενικότητας, διαπιστώνουμε το εξής παράδοξο.

Όλα τα θρησκευτικά και σχεδόν όλα τα φιλοσοφικά συστήματα, ακόμη κι ένα μέλος της επιστήμης μαρτυρούν την ηρωική προσπάθεια της ανθρωπότητας ανά τους αιώνες να αρνείται την ίδια την συμπτωματικότητα της.

Η ηθική της γνώσης φαίνεται ότι δεν ικανοποιεί το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας, που το DNA της είναι εμποτισμένο χιλιάδες χρόνια από τα διάφορα ανιμιστικά συστήματα που καταδυναστεύουν και εξουθενώνουν τον βιολογικό άνθρωπο. Μπορεί τον Σωκράτη ή τον Απολόνη τον Τυανέα, να αντικατέστησε ο Χριστός ή τον Απόλλωνα και τον Ερμή ο Άγιος Γεώργιος, αλλά τίποτα δεν άλλαξε τον ψυχισμό εκείνων που θέλουν τους εαυτούς τους απαραίτητους αναπόφευκτους και διατεταμένους ανέκαθεν.

Η ανθρωπότητα είναι το ίδιο «βάρβαρη», όπως και τους προηγούμενους αιώνες.

Μέσα σ' αυτό το αντιφατικό πέλαγος της άγνοιας και της επιβαλλόμενης πίστης, έρχονται κάτι στιγμές, όπως τα Λαμπροήμερα για να δώσουν λίγο χρώμα στη ζωή όλων εκείνων που περιδινούνται μέσα στη μαύρη χοάνη του μηδενιστικού καπιταλισμού.

Φέτος προσπαθήσαμε να

χουν εγκαταλείψει το μάταιο τούτο κόσμο και άλλοι, μη έχοντας τη διάθεση, δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στο κάλεσμα. Έτσι μαζευτήκαμε μόνο τέσσερις και δώσαμε μια χροιά της χαράς και της αγαλλίασης των περασμένων χρόνων.

Την Δεύτερη μέρα της Λαμπρής ελαβαν χώρα εκδηλώσεις στο προαύλιο της Εκκλησίας με το χορευτικό συγκρότημα του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού μας, που έδωσε μια καταπληκτική εικόνα προς τα έξω. Πολύς κόσμος παρακολούθησε τα δρώμενα και έλαβε μέρος στο χορό. Ο δε Σύλλογος Γυναικών του χωριού μας πρωτοστάτησε με την πώληση ντόπιων αγνών προϊόντων και μοιράζοντας κόκκινα αυγά στην Ανάσταση - Επίσης μέριμνα του Συλλόγου Γυναικών η καταπληκτική έκθεση φωτογραφίας που κάθε χρόνο εμπλουτίζεται.

Και μετά από κάθε εκτονωτική έξαρση, έρχεται ο εφησυχασμός και η περιουλογογή. Η έμφυτη αγωνία του ανθρώπου να αναζητά το νόημα της ύπαρξης του, συνεχίζει να τον ταλανίζει. Η ηθική της αληθινής γνώσης είναι η μόνη που μπορεί να τον βγάλει από τα αδιέξοδα του.

Όλα τα ανιμιστικά συστήματα βασίζονται σε νόμους και φόβους φανταστικών που επιβάλλονται στους ανθρώπους. Αντίθετα η ηθική της γνώσης δεν επιβάλλεται στον άνθρωπο, εκείνος την επιβάλλει στον εαυτό του και είναι η μόνη ικανή άπαξ την καταλάβουμε και το δεχθούμε να κατευθύνει την ζωή μας έτσι που να ναι συνεχώς μια Λαμπρογιορτή.

ΤΑΚΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Δ. ΧΑΛΑΤΣΑ

Με την πρωτοβουλία της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και του Περιοδικού «Νέα Σκέψη», στις 21 Μαρτίου 2007 στην αίθουσα της εταιρείας «Μιχαήλ Αβέρωφ», έγινε παρουσίαση από τον διακεκριμένο κριτικό δοκιμογράφο και ποιητή κ. Δημήτριο Καραμβάλη, του ποιητικού έργου του συνεργάτη μας κ. Δημητρίου Χαλατσά.

Τον ομιλητή παρουσίασαν καθώς και συνοπτικά το ποιητικό του έργο ο Αντιπρόεδρος της Ενώσεως και ποιητής κ. Αυγερινός Ανδρέου, ο οποίος με αδρές γραμμές εξήρε την συμβολή του Δημητρίου Χαλατσά όχι μόνο ως ποιητή, αλλά και ως συντελεστή στα Νεοελληνικά Γράμματα και η Πρόεδρος της Ενώσεως Ελλήνων Λογοτεχνών κ. Ελευθερία Αναγνωστάκη-Τζαβάρα.

Ο ομιλητής και παρουσιαστής μετά από συνοπτική παρουσίαση των βιογραφικών στοιχείων και της εργογραφίας

αυτού Δημητρίου Χαλατσά, στάθηκε με σφαιρική εκτίμηση στο ποιητικό του έργο.

Ξεκίνησε από τις τρεις συλλογές «Σίδερα Ι, ΙΙ και ΙΙΙ» και στάθηκε ιδιαίτερα στην Πολεμική και Αντιστασιακή ποίηση του, που σε ενίσχυση του κριτικού περιγράμματος του παρήθεσε διακριτικά και αντιπροσωπευτικά κομμάτια, τα οποία απήγγειλαν η εκλεκτή ηθοποιός κ. Άννα Πολυτίμου-Παπακωνσταντίνου και ο ηθοποιός Διονύσιος Πετράτος. Στη συνέχεια εξήρε την ποιητική, της συλλογής «Πτέρυγα Β-87» και σταμάτησε ιδιαίτερα στον απευθυντέο ποιητικό

λόγο σε αγαπημένο του πρόσωπο με τον εναλλασσόμενο συναισθηματισμό και τα ψυχικά ακκίσματα του έγκλειστου.

Ιδιαίτερα σταμάτησε στις συνθέσεις με τους τίτλους «Υμνολόγιο» και «Υπερβολές», όπου η ποιητική έξαρση φτάνει σε ύψιστα σημεία και θεμελιώνει μια διαχρονική και ακατάλυτη παρουσία στα Γράμματα μας. Τελικά κλήθηκε ο ίδιος ο Δημ. Χαλατσάς και απήγγειλε ένα από τα Αντιστασιακά του ποιήματα. Η εκδήλωση αυτή έγινε σε μια κατάμεστη αίθουσα από ένα κοινό που αποθέωσε τόσο τον ομιλητή, όσο και τον παρουσιαζόμενο συγγραφέα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΕΝ/ΔΥΝ.
& ΣΩΜ. ΑΣΦ. Ν. ΦΩΚΙΔΟΣ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 39 ΑΘΗΝΑ**

Αθήνα 15 Απριλίου 2006

Αρ. Πρωτ.: 54

Προς την Εφημερίδα ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Κύριε Διευθυντά,

1. Με την παρούσα επιθυμούμε να σας γνωρίσουμε ότι ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ μας λειτουργεί από το 1985 με σκοπό την σύμφιξη των προσωπικών και οικογενειακών σχέσεων μας, την σφρηλάτηση του πνεύματος της συναδελφικής αλληλεγγύης και φιλίας και τη μέριμνα για την υποστήριξη θεμάτων που αφορούν στην πρόοδο του Νομού μας.

2. Από τις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 31.03.2006 το νέο Δ.Σ. έχει ως ακολούθως:

α. Πρόεδρος ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Παναγιώτης Υποπτεράρχος ε.α.

β. Αντ/δρος ΝΤΖΑΦΕΡΗΣ Γεώργιος Ταξίαρχος Αστ. ε.α.

γ. Γεν. Γραμματέας ΡΟΥΜΠΑΣ Ιωάννης Ταξίαρχος Χωρ.ε.α.

δ. Ειδ. Γραμματέας ΖΕΤΟΣ Βασίλειος Ανθστής Αερ. ε.α.

ε. Ταμίας ΜΠΡΑΟΥΝΟΣ Ιωάννης Υποπτεράρχος Αστ.ε.α.

στ. Μέλος ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Επαμεινώντας Αντιστράτηγος Δικ.ε.α.

ζ. Μέλος ΣΕΡΠΕΝΤΕΛΟΣ Ευάγγελος

λος Αρχιπύραρχος ε.α.

η. Μέλος ΚΑΛΛΙΤΣΗ-ΚΑΣΟΥΤΣΑ Χαρίκλεια Ταγματάρχης ε.α.

β. Μέλος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Χρήστος Ταξίαρχος ε.α.

ι. Μέλος Αναπληρωματικό ΤΕΡΛΗΣ Κων/νος Υποπτεράρχος ε.α.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

α. Πρόεδρος
ΚΑΛΛΙΓΑΣ Δημήτριος
Αρχιπύραρχος ε.α.

β. Μέλος
ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ Δημήτριος
Υποστράτηγος Χωρ.ε.α.

γ. Μέλος
ΤΟΥΜΠΑΣ Κων/νος
Ταξίαρχος Αστ. Ε.α.

3. Σας ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ όπως δημοσιεύσετε στην έγκριτη εφημερίδα σας τα ανωτέρω για να λάβουν γνώση οι συνάδελφοί μας που δεν είναι μέλη, τους οποίους και παρακαλούμε να εγγραφούν στο ΣΥΝΔΕΣΜΟ μας, ώστε να αποκτήσουμε ισχυρότερη φωνή και παρουσία.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς και άπειρες ευχαριστίες.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο Πρόεδρος

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Υποπτεράρχος ε.α.

Ο Γενικός Γραμματέας
ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΡΟΥΜΠΑΣ
Ταξίαρχος Χωρ. ε.α.

Μικρά... μικρά...

• Χρόνια τώρα τουλάχιστον τρία σπίτια στο χωριό μας έχουν συνέχεια υψωμένη την ελληνική σημαία. Αναρωτήθηκα γιατί άραγε; Σκέφθηκα να τους ρωτήσω. Τότε κατάλαβα, ότι η απάντηση δεν με συμφέρει. Και τι να κάνω ξανασκέφθηκα. Να βάλω και εγώ μια σημαία στο δικό μου σπίτι, όπως ο Δημήτρης Βέλιος και ο Θεοχάρης Χουλιάρας και ο Γιώργης Χαλατσάς. Σκεφθείτε το και σεις.

• Ο εξωραϊσμός του παλιού δρόμου που οδηγεί στο παλιό γεφύρι που ενώνει το χωριό μας, σχεδόν τελείωσε. Πεζόδρομος πλέον, πλακόστρωτος με κολώνες φωτισμού και άλλα, ομορφαίνει το τοπίο και το αξιοποιεί.

Ακούστηκαν όπως πάντα διά-

φορες απόψεις. Άλλοι συμφωνούν άλλοι όχι. Πάντως ό,τι γίνεται καλό είναι.

Ο σχεδιαστής όμως δεν είχε κάποια φαντασία. Τουλάχιστον στις δύο εισόδους που οδηγούν στο γεφύρι, δεν έβαλε από δυο κολώνες Δωρικού ρυθμού να θυμίζει ότι εδώ κάποτε έζησαν οι Δωριείς. Δεν είναι θέμα κόστους. Πιστεύουμε ότι και τώρα κάπου μπορούν να τοποθετηθούν.

• Συνεχίζεται η αντικατάσταση για δεύτερη χρονιά του δικτύου ύδρευσης του χωριού μας. Αυτή τη φορά από την πλευρά της Ευαγγελίστριας. Καλό και απαραίτητο έργο. Πότε θα τελειώσει δεν γνωρίζουμε, όπως δεν γνωρίζουμε και τι γίνεται με το κτίριο του μπυκαλικού Παν. Λέζα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΑΣΗΜΑΚΗΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

PYRAMID CEMENT HELLAS

Αντιπροσωπείες Υλικών Κολυμβητηρίων

Γ. Αργύρη 66 - 141 23 Λυκόβρουσι
Τηλ.: 210-8056021-22 & 210-8956019

Κιν. 6932-632297

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ...

Πήγαμε παρακαλώντας στον συγκωριανό μας αείμνηστο **Ι. Μοσχολιό**, να αγοράσει το κατάστημα του Παν. Λέζα. Δεν μας χάλασε το κατήρι. Το αγόρασε και ΜΑΣ το χάρισε. Σε όλους τους συγκωριανούς του Καστελλιώτες. Και από κει και πέρα ΤΗΠΟΤΑ.

Όταν το ζητήσαμε κάποιους λόγους προβάλαμε για την χρήση του. Όχι να το αφήσουμε να ερημώσει. Είναι άραγε τόσο δύσκολη η διαχείριση ενός μικρού παραδοσιακού κτίσματος στο κέντρο του χωριού μας;

Ρωτούμε τους αρμόδιους, τι πρόκειται να γίνει και οφείλουν να μας απαντήσουν.